

Second Class Postage Paid at Berwyn, Illinois

DENNÍ HLASATEL

Czechoslovak Daily Herald

Founded - Založen 1891

1891 - 1994

103

YEARS OF PUBLISHING

USPS 002670 • VOL. CII

STŘEDA 5. ŘÍJNA 1994 - ČÍSLO 13 - WEDNESDAY OCTOBER 5, 1994

Dnešní cena \$1.00

VÝZNAM SOKOLSKÝCH SLETŮ

Redakce Vídeňských svobodných listů
rubrika "HLAS SOKOLA"

Již během příprav na XII. všesokolský slet PRAHA 94 byly vyslovovány pochyby zda se vydaří. Budeme mít dost cvičenců, zaplní ten velký strahovský stadion, nepůjde slavnostní průvod vylištěnou Prahou? (ve sletovém týdnu se slunečným počasím byly 2 státem uznané svátky).

I zahraniční Sokolstvo mělo obavy. Styk s ČOS v Praze se omezoval na účast při předletových cvičení a na účast odborných kursů. Vzdor obavám se nacvičovalo v Austrálii, Kanadě, USA, Švýcarsku, Švédsku, Německu a ve Vídni, která měla tradiční styky s Prahou, Brnem a Bratislavou.

Sokolstvo stálo několikrát v krizových situacích. První veřejné cvičení pouhých 20 let po založení se zdálo riskantním podnikem. Vydařilo se a dnes s respektem vzpomínáme na tento první sokolský slet. Z historie Sokolstva známe krizovou situaci po úmrtí br. Fuegnera, který financováním výstavby svého domu a tělocvičny se tak zadlužil, že byly obavy, že nebude možno zaplatit krátkodobé

směnečné závazky. A přece se našla hrstka idealistů v čele s br. místostarostou Tomášem Černým, která tutu situaci zvládla. A tu již začínají dostávat ideové myšlenky zakladatelů praktickou životnost. A ta pomohla zvládnout situaci, kdy celá řada sokolských jednot se změnila v hasičské sbory a hrozilo jejich zaniknutí.

Definitivní zánik sokolské organizace hrozil po obsazení Československa nacisty. Vedoucí činitelé byli pozatýkáni, mnozí popraveni a přeci činnost v ilegality pokračovala. Londýnská exilová vláda, jejíž členové byli převážně členové Sokola v nás udržovala ústy br. Beneše, Jana Masaryka, br. Drtiny a jiných ten malý plamének naděje. A tak tisíciletá říše nacistů se po 6 letech zhroutila, Československo bylo americkou a sovětskou armádou osvobozeno (Praha se osvobodila sama) a Československá Obec Sokolská se znovu ustavila. Počet členů přesáhl 1 milionu a zdálo se, že budoucnost Sokola je zajištěna. Podcenily se však snahy komunistů ovládnout republiku. Demokra-

Pokrač. na str. 2

Lepší cesta k zdravotní reformě

Charley Reese
Conservative Chronicle, 14. srpna 1994

1. srpna - Co tato země potřebuje, je laciný srdeční záchvat.

Právě teď jediný laciný záchvat je ten, který způsobí okamžitou smrt - kde není v dosahu lékařský tým pro naléhavou pomoc. Dostanou-li vás do nemocnice než nastane rigor mortis (ztuhnutí těla po smrti), mohou udělat účet na několik tisíc dolarů za snahu přivést člověka znovu k životu.

Srdeční záchvat, který je možno přežít, není nijak laciný. Může stát až \$100,000 nebo víc; záleží na tom, jakého je druhu, kde vás postihne, a upřímně řečeno, záleží také na tom, kdo jste. Jsem jist, že Michael Eisner, vedoucí pracovník Walta Disneyho, měl velmi drahý srdeční záchvat. Mnoho lidí zapomíná, že svobodné podnikání znamená účtování tolik, kolik trh unese.

Je zřejmé, že hlavní problém v americkém systému zdravotní péče jsou vysoké náklady. Žádný z těch plánů, které byly předloženy Kongresu, nejméně ze všech presidentův plán, skutečně poctivě jednal s tímto problémem.

A je to těžká věc. Jedním slovem, je to "overhead", režijní náklady. Operace byla dost levná v době občanské války, a to proto, že byla jen nějaká stará budova se skládacími lůžky a tvrdým dřevěným stolem, a

Pokračování na str. 5

Srbové jsou hrdý národ, pokořit se nedají

Jakub Jaklovský

Jeden můj přítel, mezinárodně uznávaný lidový léčitel z Českých Budějovic jezdí do Jugoslávie už dlouhou řadu let. Jezdil tam před rozbitím tohoto státu a jezdí tam i nyní. Má tam celou řadu přátel, snad mezi příslušníky všech národů Jugoslávie, proto, když tento člověk řekne, že "všechno je jinak", lze mu věřit. Naprosto shodné informace má i z jiných zdrojů, kromě jiného i od profesora dr. Rajko Dolečka, jehož vyprávění pro deník Špišgl ve výstřizcích posílám Hlasateli.

Mezi národy Jugoslávie neexistuje vzájemné nepřátelství. K rozbití státu tam nedošlo z vůle lidu (jako též k rozbití Československa), ale na příkaz ze zahraničí. Příkaz samotný by nestačil. Bylo nejdříve nutné "zavázat si" několik politiků a vojenských velitelů. Jen tak bylo pak možno od nich vyžadovat plnění příkazů! Poslušnost páchat zločiny na svých vlastních spoluobčanech! Mezinárodní propaganda takřka všech médií se po celou dobu snaží vsugerovat světové veřejnosti odpornou lež o "krutých a nelidských Slovanech - Srbech", a kdo nemá informace přímo od pramene, nezbyvá mu, než těmto nehorázným lžím uvěřit. Pravda, provádí se tam ty tzv. "etnické čistky", aby byl dán protisrbské propagandě "punc pravdy", ale i v tom je všechno poněkud jinak. Nejsou to Srbové, kteří tyto "čistky" provádí. Všechno je jinak, všechno je překrouceno, tak, aby bylo možno světové veřejné mínění zpracovávat

Pokračování na str. 4

■ PORT-AU-PRINCE, Haiti

Američtí vojáci zintenzivněli hledání zbraní, kterých bylo málo odevzdáno. Armáda v neděli oznámila, že začne více zasahovat do nepokojů, aby zabránila násilnostem a musí vycvičit tamní policii, která nedělá svůj úkol. Haitané si toho žádají.

V neděli také Pentagon řekl, že všech 1,800 amerických námořníků začne s odtažením, takže se sníží počet amerického vojska v Haiti na 19,131.

Zároveň skončil výcvik 266 vojáků ze sedmi karibských zemí, a budou poslání do Haiti k udržování míru.

V pondělí byly zrušeny všechny licence na zbraně, což umožní jejich konfiskaci.

Green Berets zabavili asi 1,000 zbraní v Quanamithe, pašovací křižovatce na hranici Haiti s Dominikánskou republikou. Nájezdy na hlavní město měly ubohé výsledky. Ale armádní síly zadržely čtyři vůdce milice, známé jako "ninjas", kteří jsou oblečení v černém, nosí automatické zbraně a slouží jako soukromá bezpečnostní síla pro šéfa armády Lt. Gen. Raoula Cedrase.

Prezident v exilu Jean Bertrand Aristide pronesl řeč na státním rádiu, které američtí vojáci zabrali, v níž apeloval na lid, aby udržoval mír.

Americká nákladní loď s 1,000 tun potravin odjela do Cap-Haitien. Potraviny, určené hlavně pro 55,000 školních dětí, byly 6 týdnů zadrženy, protože haitská vláda nepřipustila tuto humanitární zásilku.

■ LONDÝN, Velká Británie

Když byla v Británii uzákoněna potratová pilulka, nebylo slyšet prakticky žádný protest. Avšak zatímco se používání pilulky rozšiřovalo v zámoří, ve Spojených státech udržovala opozice nepřátel potratu zákaz RU-486.

Politická a sociální válka proti potratům zuří dál, ale pobídka Clintonovy administrace zapůsobila na francouzského výrobce, který předal svůj patent v květnu americké vědecké skupině Populační rada - the Population Council. Později v tomto měsíci začnou klinické zkoušky na 2,100 žen, a je téměř jisté, že pilulka bude schválena již v r. 1996.

Truchlení nad oběti neštěstí v Baltiku: Žena v luteránském kostele v estonském hlavním městě Tallinu plakala při nedělních bohoslužbách za oběti minulého týdne při převržením převozní lodi. Dále mělo Švédsko národní den smutku, kdy byly po celé zemi televizí vysílány služby v stockholmské luteránské katedrále. Přes 900 osob zahynulo při tragedii.

Ve Spojených státech, kde bude mít generické jméno mifepristone - vstoupí droga do kontroverzního prostředí a vzbudí mnoho otázek. Budou americké ženy, z nichž polovina ve svém životě bude mít potrat, chtít drogy používat? Bude tak bezpečná, jako chirurgický potrat, méně regulovaný v lékařském systému Spojených států? Vznikne mnoho jiných otázek.

"Máme obavy, že je to jen další metoda zabíjení lidských bytostí," řekl Wanda Franz z Right to Life Committee.

"Tato droga není universální lék pro sociální nespravedlnost. Ani není výrobkem d'ábla," řekl gynekolog David Grimes ze San Franciska, který studoval RU-486. "Osoby na obou stranách otázky potratu udělaly chybu, že se dívají na potratovou pilulku jako na ikonu," řekl. "Není to ikona. Je to lékárnický prostředek. A měla by být důkladně a nestranně studována."

■ FLINT, Michigan

Stávka korporace General Motors skončila. Výroba začala znovu, a firma již v neděli posílala součástky ze svého hlavního komplexu po čtyřech dnech stávky, která hrozila zastavit operace v celé zemi.

Aby ukončily stávku, General

Wanda Franz z Right to Life Committee: "Dělá nám starost, že pilulka RU-486 je další metoda zabíjení lidských bytostí."

Pamela Meraldo z Planned Parenthood: "Je zřejmě lepší vzít si pilulku než mít operační proceduru."

Motors najaly nové, permanentní výrobní zaměstnance, zavřely továrny a vyloučily tisíce pracovních míst - 15,000 jen v minulém roce.

SOKOLSKÝCH SLETŮ ...

tické síly nebyly jednotné a umožnily komunistům vyhrát volby a převrat v roce 1948.

Další krizová situace a tlak komunistů na likvidaci Sokola. Podařilo se sice uspořádat XI. slet, ale dosazením akčních výborů, jejich destruktivní činnost a vylučování (vyakčnění) celé řady věrných sester a bratrů nutí k ilegálnímu opuštění republiky. V německých a italských uprchlických táborech se tvoří sokolské jednoty, které se později spolu s existujícími jednotami spojují v Ústředí čs. Sokolstva v zahraničí a již v roce 1954 se jejich členové scházejí v Paříži na prvním veřejném cvičení (sletu). Úspěch měl velký ideový význam a ten vedl k pořádání dalších sletů, naposledy v Paříži v roce 1990, kam již přijeli sestry a bratři z Československa, které setřásko komunistickou diktaturou.

Po změnách ve vedení ČOS se začíná uvažovat o uspořádání XII. sletu Praha 1994 za účasti zahraničního Sokolstva. Vzdor negativním hlasům se slet podařil a měl obrovský ideový význam. Vyjasnil mnohé názorové rozdíly a založením Světového Sokolského Svazu položil základy k plodné spolupráci a ke zdanu XIII. všesokolského sletu za 4 roky v Praze, na tradičním Strahově.

František Šion, Vídeň

Czechoslovak Daily Herald
DENNÍ HLASATEL
Established 1891

6426 W. CERMAK ROAD, BERWYN, IL. 60402
TEL.: (708) 749-1891 and 749-1898 — FAX: (708) 749-1935
Second class postage paid at Berwyn, Illinois
Published Wednesdays and Sundays, except holidays

SUBSCRIPTION PRICES (CENY PŘEDPLATNÉHO):

UNITED STATES		CANADA (In US Dollars)	
Daily and Sundays (Denní a Nedělní)	Sunday Only (Nedělní pouze)	Daily and Sundays (Denní a Nedělní)	Sunday Only (Nedělní pouze)
3 months \$ 30.00	\$20.00	3 months \$ 35.00	\$25.00
6 months \$ 55.00	\$33.00	6 months \$ 60.00	\$38.00
12 months \$100.00	\$60.00	12 months \$120.00	\$75.00

Denní a Nedělní Hlasatel je otevřenou tribunou pro všechny čtenáře, bez rozdílu politické či spolkové příslušnosti a náboženského vyznání. Upozorňujeme, že redakce se nemusí vždycky s uveřejněnými články ztotožňovat. Redakce si vyhrazuje právo skracovat zaslané články. Zaslané rukopisy se nevracejí. Za změnu adresy účtujeme \$3.00.

OVERSEAS in US Dollars

3 months \$ 50.00	\$30.00
6 months \$ 90.00	\$50.00
12 months \$170.00	\$85.00

**Hlasatel byl založen
1. května 1891**

František Růžička

"Přes spáleniště, přes krvavé řeky, jdou mstící pluky neochvějně dál..."

Kdo jiný, než právě soudruh JUDr. Vojtěch Filip může dostat obsáhlý prostor na stránkách bývalé soudružky Jihočeské pravdy, dnes však nezávislých JĎL k obhajobě legality "bývalých" Lidových milicí (15.9.94).

Z uvedeného jednoznačně vyplývá, že LM byly, a to i po listopadu 89, legální a legitimní organizací, jejíž příslušníci měli právo nosit zbraň bez zbrojního průkazu a tuto zbraň drželi v souladu se zákonem.

Ano - to všechno je pravda - díky "sametu". Zbývá tedy podle ideologie sametu a "tehdy" platných zákonů dodat i to ostatní. Totiž, že nástup komunistů po roce 1945 byl vyjádřením touhy našeho válkou zbídačeného lidu, který soudruha Visarionoviče Stalina vítal jako osvoboditele a neporazitelného císaře. Vítězný únor 48 byl jednoznačně vítězstvím pracujícího lidu, který si nepřál nic jiného, než převést všechnu majetek pod evidenci a rozhodování KSČ a založil LM jako svoji údernou pěst proti tomu, kdo s tím nesouhlasil. Veškeré provedené popravy byly vykonány v zájmu této ušlechtilé ideologie a v zájmu ochrany lidu této země. Oprávněně byli zastřeleni i všichni ti, kdož se zde cítili nesvobodně a hledali cestu za železnou oponu.

Pražské jaro pak bylo jen snahou některých komunistů, kterým nebyla dosti dobrá jejich křesla a usilovali o další osobní výhody a postup do vyšších míst. Jejich choutky však byly včas rozdrčeny pásy tanků vojsk internacionální pomoci. Všichni tito proradní byli oprávněně odsouzeni, izolováni, dohnáni k sebevraždám, vystaveni

psychickému útisku. Ano, přesně tak to bylo. Zůstali jsme svobodní. Zásluhy na tom mají všichni naši svatí Štrougal, Lenárt, Husák, Jakeš, Kapek, Štěpán, Hofman, Zavadil, Pitra, Adamec, Fojtík, Dlouhý, Dyba, Kočárník, Jičínský, Pihart, Čalfa, Mečiar, Indra, Bilak a celé řady dalších méně i více svatých.

Snad by se slušelo přidat i krátký odstavec k článku Marka Kerlese, který 22.8.94 vzpomněl výročí 26 let srpnových událostí. Ve svém článku jako nepamětník neuvedl jedno podstatné. Slzy plačících soudružek. Za několik měsíců se tyto soudružky (ač mnohdy nemocné) povalovaly po cvičáku v polohách "plížením, plazením vpřed" a staly se rovněž svatými. O jejich zásluhách při pijatikách výročních schůzí LM již pomlčím.

Oroduj za nás, svatá Anežko, patronko našeho polistopadového národa, ochraňuj naše Lidové milice a spolu se všemi uvedenými i neuvedenými svatými je udržuj k životu věčnému a naší blaženosti. Ochraňuj i naši soudružku "jihočeskou pravdu", neb ta je nám nadevše. Všechny věřící pak vyzýváme k úkonu kajcnosti.

Ve jménu StB, KSČ a Ducha rudého.

ZPRÁVY

■ WASHINGTON

Před dvěma lety řekli lékaři bankéři Davidu Groweovi, atlantskému bankéři, že není léku proti mozgovým nádorům, které ohrožovaly jeho život. Po třech operacích se nádory vždy vracely. Lékaři řekli, že je pouze jediný způsob léčení, ale že není dovoleno ho ve Spojených státech používat.

Toto léčení byla droga RU-486,

lépe známá jako potratová droga. Growe ji nemohl dostat, protože úředníci FDA zakázali její dovoz, aby zabránili potenciálnímu černému trhu na potratovou pilulku. Growe protestoval u členů Kongresu v roce 1992 a FDA mu povolila výjimku.

Dnes jsou Groweovy nádory pryč - známé jako meningioma. Jeho žena řekla, že se začaly scvrkávat.

Avšak výzkumníci říkají, že blahodárné účinky mifepristonu - RU 486 - nejsou jasné, protože výsledky u některých jiných pacientů zklamaly.

Dr. Etienne-Emile Baulieu, který vynalezl RU-486 s pomocí Gregoryho Pincuse, amerického vynálezce pilulky ke kontrole porodnosti

předpověděl, že mifepristone by mohl být jednoho dne používán jako mužský prostředek proti počtí. Nedávno uveřejnil studii, která ukazuje, že má vlastnosti, které zamezují pohybu lidského sperma.

Francouzský vědec Dr. Etienne Emile Baulieu: "Věřil jsem od samého začátku, že eventuelní osud RU-486 bude určen ve Spojených státech."

Hillary Rodham Clinton křtila v říjnu USS Columbia v Grotonu, Connecticut.

ZLEVNĚNÉ CENY DO EVROPY:

- PRAHA - BRATISLAVA do konce května 1994..... \$629.00
od 1. června 1994..... \$729.00
- VÍDEŇ do konce května 1994..... \$659.00
od 1. června 1994..... \$749.00
- FRANKFURT do konce května 1994..... \$519.00
od 1. června 1994..... \$648.00
- MNICHOV do konce května 1994 ..... \$599.00
od 1. června 1994..... \$699.00
- Pro návštěvníky z České a Slovenské republiky
do 3 měsíců pobytu jen \$729.00

Mimořádně levné zájezdy na Floridu, Havajské ostrovy, Jamajku a do Mexika.

Zveme Vás k zájezdu na XII. Všesokolský slet do Prahy ve dnech od 1. až 8. července 1994. Speciální ceny letenek na příjím letu Chicago-Praha s Čs. aeroliniemi. Vstupenky na sletové podniky, po sletu autobusový zájezd po Čechách a Moravě a rovněž do Vídně, Salzburgu, Budapešti, Bratislavy.

ZAVOLEJTE NEBO NAPIŠTE O PODROBNÉ INFORMACE

WEBER TRAVEL AGENCY, Inc.

6805 WEST CERMAK ROAD, BERWYN, ILLINOIS 60402

Telefon: 708-749-1333 — 1-800-886-7012

FAX 708-749-1350

Srbové jsou hrdý...

proti Srbům. Etnické čistky provádí najatí žoldnéři, kteří plní rozkazy svých velitelů - řízených ze zahraničí. Občanská válka v Jugoslávii je zločinem proti lidu této země. Je v zájmu velmocenské politiky Německa! Němci tuto válku začali, Němci ji financují. Začali ji však nikoli vlastními ozbrojenými silami, ale intrikami a "kupováním" tamních politiků a vojáků. Německo se stává evropskou velmocí číslo jedna. Má proto zájem i na ovládnutí Středomoří. Jinak by nemohlo být takovou velmocí, jakou chce být, a jakou už bezesporu bude.

Veškerá světová masmédiá se pustila do zpracování veřejného mínění, hlavně v Evropě, že se na evropském kontinentě tvoří jakýsi superstát, který má už i svůj název, ba i svou měnu. A na části našeho kontinentu už existuje; Evropská unie. Má to být jakýsi RÁJ pro všechny Evropany. Toto je nám podsouváno proto, abychom vzniku tohoto monstra nekladli odpor. Abychom ho dokonce vítali! Pokud by tvůrci sjednocené Evropy toto mínili doopravdy, pak, těžko mohou vysvětlit nutnost rozbíjení existujících evropských států. Nač se drobit, když se chceme všichni spojit! Snaží se nám však namluvit, že některé národy se vzájemně nenávidí, proto mezi sebou válčí, proto se musí rozejít (!!!). Jak ale chtějí zařídít, aby pak - tyto zneprátené národy - žily v tvořícím se superstátě, v Evropské unii jeden vedle druhého? Když to nyní nejde, pak to půjde? Mají na to nějaký recept? Tak proč s ním nevyjdou ven hned, aby se zabránilo nesmírnému utrpení milionů nevinných lidí?! Všechno je jinak, jak říká můj přítel z Českých Budějovic. Skutečná nenávist mezi národy Jugoslávie neexistuje. A neexistuje ani mezi ostatními národy ve světě. Dá se však vyprovokovat. Intrikami se dá vyprovokovat i nepřátelství mezi rodnými bratry, mezi dětmi a rodiči. Prostě všude se to dá vyprovokovat, když se do toho vloží "šikovný" intrikán, zdatný zločinec, lichvář a podobná havěť.

Po skončení druhé světové války se vítězné mocnosti zavázaly, že učiní všechno, aby se z Německa už nikdy nestala velmoc, ohrožující své sousedy a — světový mír. Jak to, že nyní to už přestalo platit? Jak to, že najednou Němce podporuje i Amerika? Jak to, že se začínají stavět pomníky i válečným zločincům, esesákům, že se hledají "důkazy" o jejich zásluhách? Děje se tak v době, kdy už pamětníci vymírají, kdy už ta hrstka co ještě žije nemá nijaký vliv, kdy jsou masmédiá v rukou světového establishmentu, tedy Židů, které tato válka postihla nejcitelněji... Jak je možné, že právě Židé nyní všemi prostředky usilují o to, učinit z Německa světovou velmoc, když to byli právě Němci, kdo jim tolik ublížili? Jak to, že v Izraeli byl postaven pomník dr. Jozefu Tisovi? Tento muž byl po válce popraven hlavně - za zločiny proti Židům! Těch otázek by bylo mnohem, mnohem víc. Ale k čemu je pokládat, když, jak říká můj přítel z Českých Budějovic - "všechno je jinak"?!

Protokoly sionských mudrců prozrazují plán poměrně malého národa, jak je možné dosáhnout vlády nad celým světem. Vzhledem k počtu Židů na světě se to zdá být nemožné. A vlastními silami by to nemohli zvládnout. Proto si vymysleli plán, jak toho dosáhnout, jak si získat spojení mezi špičkovými politiky velkých národů, jak manipulovat s veřejným míněním, jak vyvolávat válečné konflikty všude, kde to uznají za vhodné, jak podněcovat nenávist mezi lidmi téhož národa, k čemuž se dá zneužít všech umělých odlišností mezi lidmi, organizacemi (náboženství, ideologie, ekonomika, ekologie atd.), a společenskými třídami. Zajímavé na tom všem je, že vzájemné pobíjení se lidí ve válkách se vždycky velice věrohodně svede na všechno jiné, jen ne na toho, kdo stojí v pozadí. Jen ne na skutečného viníka hromadného pobíjení se. Lidé prostě musí věřit tomu, co jim o příčinách válek řeknou masmédiá, co jim prostřednictvím médií řeknou politici. Takže, kdo ovládá informační prostředky, ovládá i světové veřejné mínění. A kdo jiný by toto měl vědět, když ne Židé? A kdo má na to dostatek peněz, aby dostal pod svou kontrolu - když ne všechny, pak aspoň rozhodující většinu informačních prostředků?! Říká se, kromě jiného, že USA je nejzadluženějším státem světa. Je zadlužen vnitřním věřitelům - finančním magnátům. Říká se, že Američanům v jejich zemi už nepatří ani cihla. Žijí na dluh, který nikdy nemohou splatit, neboť sotva stačí platit úroky z půjček. Finančním magnátům. A kdo to jsou, to snad ani není třeba jmenovat.

Jsou politici, které lze "koupit". Jsou jiní, které lze vydírat. Další naletí na intriky, podlehnou obyčejným lidským slabostem. A když ani toto nepomůže, je takový politik odstraněn jinými prostředky. Přitom ti, kdo v zákulisí rozhodují o osudech národů, o osudech lidstva, jsou naprosto utajeni, jsou "čistší než lilium". Obyčejně i kroutí hlavou nad "pomateností" některých politiků, projevují "lítost" nad padlými politiky, proto opět a opět vzbuzují důvěru svého okolí. Kdyby však bylo možné nahlédnout do jejich duší, zhrozili bychom se! I z tohoto pohledu se lze dívat na to, jak Amerika (ovládaná Židy) všemožně pomáhá Německu v jeho ambicích - stát se světovou velmocí.

Německo je Židům nesmírně zavázáno - za vyvraždění dvou třetin evropských Židů. Německo je také Židům vděčné za pomoc, stát se ekonomickým gigantem. Německo je vděčné za mnoho dalších výhod, se kterými nepočítali; jako je např. sjednocení, uvolnění dosavadních

zábran v budování světové velmoci. A že by to bez podpory Židů bylo nemožné, to ví každý německý politik. Takže, po Americe tu bude další velmoc, která bude všestranně nakloněna Židům. Proč by tedy Židé nestavěli pomníky německým - i jiným - válečným zločincům, když si tím zaváží poslušností příslušné státy!?

Z tohoto úhlu pohledu by se dalo soudit, že Židům nic nepomohlo na jejich cestě ke světovládě tolik, jako právě onen oplakávaný holocaust! Dokonce probleskují na světlo světa zprávy, že holocaust byl součástí židovského plánu na dobytí světa. A sice: Židovská komunita se před válkou netěšila nějaké zvláštní oblibě. Nikde ve světě. To se radikálně změnilo - až na základě evropských obětí, které přinesl židovský národ v boji proti nacistickému Německu (i když ne zrovna na poli válečném). Po válce byla ve světě taková averze proti Němcům, že je průvodčí vykazovali z veřejné dopravy! Židé však získali kredit, jaký historie nepamatuje! Navíc, jak se z různých pramenů dozvídáme, holocaust nepostihl židovskou inteligenci, velmi majetné Židy (Tiso je na Slovensku zachráněn). I z toho lze vyvodit, že nacistické zločiny proti Židům byly součástí plánu světového establishmentu, že Hitler jen plnil příkazy, že byl loutkou v rukou skutečných vládců - v zákulisí tohoto hrůzného divadla. Takže, i v tomto, do puntíku platí rčení mého přítele z Českých Budějovic: "Všechno je jinak". On tím samozřejmě myslí, že nikdy a ničemu nelze věřit bez výhrad. A taky nikomu. Protože i svatá pravda se z jiného úhlu může jevit jako klam, jako lež. Jde jenom o to, aby pro jinak pochopené slůvko pravdy, nedocházelo k podceňování nenávisti! Neboť nenávist je **MATKOU ŽLOČINU!**

Nikomu nelze nařídít, aby toho či onoho miloval. Nelze mu nařídít, aby nenáviděl. Jde to však zařídít. Jedno i druhé. Pak se může stát, že pod vlivem propagandy začneme milovat lumpa a nenávidět člověka, který svým charakterem nás ve všech směrech převyšuje. A toto mají od samého počátku na mysli ti, kteří postupně dostali pod svou kontrolu prostředky k manipulaci s veřejným míněním. Není snad třeba opakovat kdo to jsou... Tito lidé mají odedávna "zmapovaný" celý svět, mentalitu všech národů, jejich zvyky, jejich slabosti i silné stránky. Vědí proto koho a k čemu mohou pro své světovládní cíle využít. Kdo v čem a jak jim může být prospěšný. A toho se snaží taky dokonale využít. Využívají toho tak, aby na ně nepadl ani stín podezření. Vždy, když to zajde příliš daleko, odskáče to ten, kdo jim neposloužil, ale neváhají, když to prospěje věci, obětovat i své lidi, ovšem, jen ty zcela nevinné...! Oni vymysleli a uvedli do praxe i bolševismus. Rasovou nesnášenlivost jakbysmet, tedy i fašismus. Prostě vše, čeho je možno využít ke konfliktům... Mají však ve svých rukou i opačné působení na světové veřejné mínění. A nelze zcela vyloučit, že v kuloárech centra světového establishmentu nakonec zvítězí zdravý rozum, zvítězí tam ti, kteří usilují o usmíření všech se všemi. Otázkou je, zda i tomuto trendu - zvítězí-li, bude možno věřit - po tolika zklamáních... Proto budme připraveni na všechno, ale nepodporujeme a to nikdy a za nijakých okolností podněcování nenávisti mezi lidmi, mezi společenskými organizacemi, náboženskými církvemi, politickými stranami. Stojme si za svým přesvědčením, používejme vlastního rozumu, pamatujme na slova Ježíše Krista: "Vše cokoli chcete aby jiní činili vám, čiňte to i vy jim. Co nechcete aby jiní činili vám, nečiňte to ani vy jim." Budeme-li se touto radou řídit všichni, bude dobře na světě. Všem.

Nicméně, bylo by bláznovství, spoléhat se na to, že nám nikdy nikdo nebude činit to, co sám nechce, abychom činili jemu. Proto se vraťme z těchto "nebeských výšin" na zem. Vraťme se i k příčinám národní hrdosti některých slovanských národů, především však Srbů a Rusů. Tam je hlavním pojítkem soudržnosti jejich pravoslaví. Do jejich náboženství neměly možnost proniknout rozkladné živly. Nepotřebovali své náboženství reformovat, nikdy se tam neprovalily různé pikantnosti ze života kněží (na rozdíl od katolických...), proto i na svou víru jsou tyto slovanské národy velice hrdé. A to od nepaměti. I toto byl jeden z důvodů, proč byl v Rusku nainfikován ateismus. Nicméně, pravoslaví přežilo i tuto pohromu a opět mají tyto národy důvod být na sebe hrdé. Jistěže, není to jediné pojítko, není to jediný důvod k národní hrdosti, ale je to jeden z nejdůležitějších. Pravoslaví nebylo taky šířeno mečem! A nám v Čechách nezbyvá, než s lítostí konstatovat, že v tomto směru jsme za těmito našimi slovanskými bratry hodně pozadu...

Ještě se na chvíli vrátím k židovské otázce: Dne 22. září t.r. byl Obvodním soudem pro Prahu 2 odsouzen Josef Tomáš, šéfredaktor Týdeníku Politika. Byl mu vyměřen sice jenom podmíněný trest, ale trest to je. Údajně za "protižidovské štvání". Já tento týdeník odebíral, četl, ale o nějakém protižidovském štvání jsem se tam nedočel. Jenom jistá fakta, která ani sami Židé nemohou popřít. Napadá mě proto, že se tu vytváří jakýsi KULT ŽIDA, který má být nedotknutelný. A já si nedovedu představit účinnější protižidovské štvání, než je právě onen KULT ŽIDA.

Byl jednou jeden člověk a měl velkého psa. Ten člověk byl statný, silný, bohabojný, měl vše v životě v pořádku a byl si vědom, že kráčí správnou cestou podle vůle Boží. A ten pes byl také statný a silný, zcela zdravý a měl dlouhý a pěkný ohon, bez větší vady, jen sem tam nějaký ten chlup byl poněkud vychýlen z obvyklého pořadí. Avšak to už tak bývá - i ta nejpořádnější věc v nejrůznějších oborech má vždy nějaký ten drobný nedostatek, i když podstata je zcela správná a neměnná.

Ten dlouhý a pěkný ocas tomu psu všichni ostatní psi záviděli; dokonce se mnozí k takovému vzoru přidali. Někteří příslušníci psí rasy totiž měli ocasy různě pokřivené či zkrácené a některým dokonce toto zakončení zcela chybělo.

Avšak postupem nastala změna. Někteří kynologičtí ideologové začali prosazovat názor, že tak dlouhý a pěkný ohon se nehodí do dnešní doby, není to moderní, neodpovídá to duchu doby ani chápání ostatních majitelů psů, kterým bylo třeba se přiblížit a že by se to mělo přizpůsobit době, prostě to zdnešnit, aggiornomentovat. Majitel psa se nejprve bránil těmto názorům, jsa si vědom staré tradice, ale pak začal podléhat, zvláště když mu argumentovali, že jsou i psi zcela bez ohonů a docela pěkně a nerušeně po světě pobíhají a v plné shodě a oblibě.

Pán a majitel se tedy dal od oněch ideologických odborníků přesvědčit, že ocas jeho psa by měl přijít pryč. Ale jak to udělat? Useknout najednou nebylo možno. Jednak by pán takový náhlý přerod nestrávil a pak, co by tomu řekli lidé, všichni sousedé, kteří pejska znali a líbil se jim tak, jak byl.

A tak vymyslel postup, že se usekne jenom špička toho ocasu, na to si každý zvykne a dokonce se to nepozná, lidé si toho ani nevšimnou. A až se to zabydlí a bude všeobecně přijato, tak se usekne další kousek. Opět se vyčká, až to všichni přijmou jako samozřejmost, která odpovídá duchu doby. A po nějakém čase se odsekne zase další kousek, opět si lidé zvyknou, a tak to bude postupovat, až nakonec přijde na řadu ten poslední kousek a dobrý pejsek bude mít ocas pryč a zapojí se tak mezi ostatní, kteří ohon nemají; budou všichni moderní, stejní a budou tak mít stav všeobecně přijatelný, s nímž budou všichni souhlasit a bude se jim líbit, stejně jako bude méně starostí a práce. Na starý dlouhý a krásný ohon si ani nevzpomenou. Vidíme, že to tak jde, jenom ne najednou, to by bylo pobouření, ale postupně se vše stráví.

Na příslušníka zvířecí rasy nyní zapomeňme a přemístěme se do jiného oboru. — Jsou opravdu věci, které někteří ideologové chtěli změnit a od starých osvědčených se odklonit, ale postupovali velmi takticky, pomalu, aby to nikoho nevzrušilo. To jsme mohli zažít v posledních totalitních desetiletích, jak se začalo ustupovat od daných hodnot, až nakonec nezbyla žádná. Komunisti tak postupně zničili všechno kulturní a duchovní bohatství a nahradili je morální džunglí a ohlupující rozumovou pouští.

Všimněme si také toho malého kousku, který byl odseknut jako první, třeba jen v duchovním a náboženském vývoji. Příkladem budiž postup na posledním koncilu. Domněle bylo vše v pořádku, ale mnoho bylo podáno nikoliv zcela rozhodně, ale trochu neurčitě, nedořešeně, aby byl možný různý výklad. Pravověrní mohli být uspokojeni správným výkladem ale i modernisti, skrytí narušitelé, připravení usekávat, si mohli vykládat mnohé po svém, moderním a zdnešnělým způsobem. Tedy dvojznačnost na samém počátku. Jen příkladem; ještě na koncilu bylo stanoveno "linguae latinae usus in ritibus latinis servetur", tedy měl být zachován posvátný liturgický latinský jazyk, jako mateřský jazyk dvoutisícileté Církve Kristovy. Rozumí se ve vlastní liturgii, ve vysvětlování a výuce či kázání nikoliv, jak tomu bylo vždy. A jak to dopadlo? Sotva kde je tato tradice zachována.

Pak následovalo jedno odsekávání za druhým, tisíciletá liturgie změněna k nepoznání atd. Že prý byla "obnovena"... Nic takového, byla nově vytvořena pomocí zednářů. Nebudeme pokračovat ve výčtu všech změn, interpretací i praxe, která někdo dosáhla - zvláště v tom západním blahobytném světě - přímo otřesných rozměrů. Do našich zemí to nejhorší ještě nedostoupilo, ale budoucnost je ohrožena. K popisu všech změn a praxí by nestačilo vyhrazené místo. Naši představitelé jednají a vystupují všude a se všemi jako rovný s rovným, i s pohany a s největšími heretiky. Výlučnost a jedinečnost pravé Církve se zastírá a často i popírá. Samozřejmě běžný lid nic nepoznal, ten ani není schopen podstatu rozpoznat. Bohužel však značná část inteligence se dala podvést. Stále mluví o pokroku, rozvoji, spoluúčasti se všemi ostatními, domnívá se, že je to tak v pořádku a že je to znak doby, že to staré se musí překonat a vůbec, všichni mají pravdu. Nakonec se vše vžije a nikdo nic nepozná. Severští národové, dnes protestantští, nepoznali dvě stě let, že už nejsou katolíci. O postupný odpad se zasloužil episkopát. Zvláště u něho to obvykle začíná; kromě několika věrných selhali. Podobně v Anglii hierarchie odpadla, zbyli jen dva mučedníci a světci, Tomáš Morus a biskup Fisher. Pod heslem poslušnosti následuje biskupy pak klérus, který se podrobí, částečně z nutnosti, z nevědomosti a bohužel též naočkován tzv. pokrokem. A

lékařský sbor sestával z doktora s pilkou, nožem, brouskem a lahví whiskey. Nemnoho rezie, a také nemnoho těch, kteří operaci přežili.

Dnešní nemocnice je plná zařízení vysoké techniky a vzdělaných lidí, kteří si myjí ruce než je dají do vašeho těla. Dosud jsem se nesetkal s nevzdělaným člověkem, který by chtěl pracovat za laciný plat, kdyby se tomu mohl vyhnout, a co teprve člověk vzdělaný. A tak koupíte budovu, koupíte všechno to vybavení a zásoby, najmete všechny ty vzdělané lidi, a máte rezi. Abychom to řekli jednoduše, jsou to náklady na udržování nemocnice otevřené, s nutným personálem, hotové ke službě.

Proto, když pan Pacient přijde do nemocnice a křičí "Bolí to. Spravte to, prosím," musí zaplatit nejen za to "spravení", ale i za svůj podíl na celkové rezi nemocnice.

To vede k řeči o bodu č. 1: Lidé, kteří jedině mohou snížit vydání jsou lidé v "businessu" péče o zdraví. Ti vědí, jaká ta vydání jsou.

Není to problém pojištění. Prémie zdravotního pojištění jsou vysoké, protože vydání nemocnic jsou vysoká. Kdyby bylo možno najít způsob, jak snížit nemocniční vydání, pak by se snížily i premie za pojištění.

Tedy v přípravě na skutečnou zdravotní reformu by měly být vedeny dlouhé debaty s lidmi v nemocničním odvětví obchodu a měly by se soustředit na způsoby, existují-li nějaké, a na to, jakých incentív by se mělo použít ke snížení provozních nákladů. Já sám nevím, co by mohlo být popudem k snížení, ani to neví nikdo jiný, kdo není v tom obchodním odvětví. Vím však od lidí, kteří v tom jsou, že část rezie způsobují vládní nařízení. Možná tam by se dalo začít.

Bod číslo dvě je pamatovat, že zdravotní péče není něco, čeho používáme každý den. Ideálně, možná jí vůbec nepoužijeme. Budeme-li rozumní, a budeme mít štěstí, takže se vyhneme nemoci a úrazu, pak nebudeme potřebovat zdravotních služeb. Ale jsme-li rozumní, rozhodně chceme mít pojištění pro případ, že se štěstí obrátí v neštěstí, jako se ve většině případů eventuálně stane.

Spotřebitelé, zaměstnavatelé a pojišťovny, jako uživatelé a platitelé, jsou v jednom táboře a nemocnice, lékárny, výrobci zařízení a doktoři jakožto opatrovatelé a výběrčí jsou v druhém táboře.

Kdyby se tyto dva tábory sešly, jistě by jim inspirace pomohla k rozumnějším odpovědím než by byly ty, k nimž by došla vláda. Háček je v tom, že nemůžete snížit to, co lidé v jednom táboře platí bez snížení toho, co lidé v druhém táboře obdrží.

pak vše následuje, po dobrém nebo po zlém; lidu stačí, když se něco zaspívá, tak jak se zpívalo kdysi nebo když se něco z té staré a rozšířené úcty ponechá, co by nemohlo vadit.

Nebudeme v tom odsekávání pokračovat, jen si dovolíme uvést ten úsek poslední. O tom se možná předčasně či neprozřetelně vyjádřil jeden hierarcha, arcibiskup strasburský. Ten totiž prohlásil, že dosavadní stav liturgie je jen přechodným stadiem, že se bude dále měnit, zjednodušovat, až nakonec někdy v roce dva tisíce bude nějaká shromáždění a pak bude nová církev bez mše vůbec. Tak vidíme, kam ty skryté všudypřítomné zednářské síly směřují. Co tomu pak řeknou obhájci hodnot? Třeba se vzpamatují, ale bude již pozdě.

Alarmujícím příkladem je Holandsko, ideologicky a morálně rozvrácené. Tam už odbagrovali innožství kostelů, které se staly nepotřebnými, zato oddavky homosexuálů se praktikují běžně.

Vidina této budoucnosti je hrozná. Je však také možné, že sám nejvyšší Vládce nějak zasáhne a zhatí tyto pekelné plány. Ale bylo by zapotřebí našeho silného uvědomění, abychom i my, zednáři naplánovaný rozvrat pod rouškou obnovy, překazili.

A až se bude blížit rozvrat ke konci, pak teprve naše všemu přítakávající a vše sebevědomě vysvětlující inteligence pochopí, ale bude už stát s prázdnými rukama. Škoda jen, že nepoznala chybnou cestu hned na počátku a ještě k tomu zneškodňování a modernizování všelijak napomáhala a měla plno nadšených řečí a hýřila úvahami.

Vzhledem k vzrůstajícímu nebezpečí a viditelnému rozvratu nelze ovšem souhlasit s únikem k nějakým sektářům, byť by slibovali cokoli. To by byla špatná cesta. Je nutné se snažit o bezpečný návrat ke staré a pravověrné tradici opět obrozené Církve, která je jediná spolehlivým přístavem, kterou jedinou založil sám Ježíš Kristus a které slíbil, že přes všechny nástrahy a úpadky ji peklo nepřemůže.

O.A.M.D.G.

A.P. II editio huius articuli scripta die 16 Februarii A.D. 1994, i.e. in Feria quarta cinerum.

Pochodeň dneška - číslo 3/1994

Bojovník ideálu nesmí být nikdy unaven, nikdy vyčerpán, nikdy skleslý. I kdyby padal únavou, nutno ještě sebrat zbytek sil a vléci se dále! Po úplném vyčerpání musí ještě najít sílu!

Viktor Dyk

RUDOLF VLASÁK
HYENY BOJIŠTĚ

A JINÉ OBRÁZKY Z VÁLKY.

JUNÁK

Pokračování z min. čísla

Snad by se sám vrhl do řeky, snad by se sám pokusil vylovit mrtvolu z řeky, snad by se odhodlal donést ji na svých bedrech k nohous podplukovníka Münzera. —

Došli k místu, k větší rovině s kukuřičnými poli. Jeden z vojáků všiml si stop v rozmoklé půdě a upozornil na ně.

„Vojenské boty!“ prohlásil strážmistr a ukázal na jiné stopy, až u samotného břehu Driny, na nichž bylo možno zřetelně rozeznat i stopy cvočků a podkúvek, neboť půda zde nebyla písčitou, jako dále od břehu.

„Kdo? Čí jsou to stopy?“

Tuto záhadu snažili se všichni rozluštit.

Strážmistr i ostatní četníci byli přesvědčeni, že jsou to stopy bot Kostiče, jenž se zde buď myl, nebo zkoušel možnost přeplutí, či dokonce snad nastoupil zde cestu na protější, srbský břeh řeky.

Zvláště strážmistr si stop bedlivě všiml a pozoroval je pečlivě.

Zjistil, že vedou jen směrem k řece a nikoli zpět, nebo na stranu. Šel po stopách hodně daleko od břehu, seznal, že oklikou vedou až k lesu, k místu, kde ležely pokácené kmeny, nezbavené dosud kůry. Na prvý pohled seznal, že jeden z kmenů chybí, že chybí také koruna stromu, že z ní někdo ulamoval větve.

Všechno nasvědčovalo tomu, že ten, kdo odnesl kmen, kdo odvlékl korunu, kdo ulámával větve, učinil tak nedávno, jen před málo hodinami.

Stopy bot byly hlubší, což nasvědčovalo tomu, že ten, jehož stopy spatřili, nesl těžké břímě, že si počínal velmi opatrně, obezřele, chytře, že se snažil zahladit každou stopu po sobě — pokud mohl. A že pracoval také velmi rychle.

Zavolal nadporučíka Kaisera a upozornil ho na zjištěné okolnosti. Řekl mu také, co se domnívá a jak kombinuje.

Kaiser sklopil oči.

Uznal, že domněnka strážmistra odpovídá skutečnosti, že se tu nebude jednat o pravděpodobnost, nýbrž o fakt, s nímž se nutno smířiti, že Kostičovi se přece jen podařilo utéci, že zvítězil...

Kaiser v tomto faktu spatřoval konec svých nadějí na uznání.

Poručil postavit pušky do pyramid a bedlivě prohlédnouti místo.

Ani si nevšiml, že Gružič se ztratil, že zmizel v lese.

Kaiser osobně nakreslil náčrtek stop, sám sepsal jakýsi protokol, velmi důkladný o všem, co viděl, co našel.

Protokol tento byl určen pro Münzera, o němž Kaiser věděl, že si potrpí na důkladnost, a proto jej sepsal co nejdůkladněji.

Teprve když se Gružič, jásající a radostný sám vrátil, uvědomil si Kaiser, že ho postrádal.

Nejdříve se zamračil, ale v zápětí zaplály jeho oči radostí, když mu Gružič podal — dopis v obálce, na níž německy a srbsky bylo napsáno:

„Odevzdati podplukovníku Münzerovi se vzkazem, že jest to dopis od pěšáka Ljuky Kostiče!“

Nyní už nebylo pochyby o tom, že Kostičovi se podařilo utéci do Srbska, že se vrátí bez něho, že nenávislnému Münzerovi přinesou místo hlavy hledaného zběha, pouze jeho dopis.

I to stačilo Kaiserovi, neboť on věřil, že i ten dopis přesvědčí Münzera o tom, že Kaiser vykonal přesně svou povinnost.

Jen strážmistr mu kazil náladu svými poznámkami.

„Pane nadporučíku, snad bychom měli prohlédnouti břeh až dolů, alespoň osm, deset kilometrů. Snad bychom našli ještě jiné stopy. Mníh, že není možno, aby přeplaval na druhý břeh právě zde!“

Kaisera více než strážmistrovu poznámky zajímal dopis Kostičův.

Jevil sice radost, když mu ho Gružič odevzdal, ale pojednou ho napadlo, jestli snad dopis neobsahuje nějaké sdělení, které by úplně zvrátilo vše, co on ve svém hlášení oznamuje, nebo kompromitovalo jeho přítele Volfa.

Uvažoval právě o tom, neměl-li by snad dopis otevřít, přečísti jej a případně, po seznání obsahu zničit, aby Münzer neseznal

pravdu, když strážmistr pronesl další poznámku:

„Snad bychom se měli přesvědčit, jestli dále nejsou další stopy. Není vyloučeno, že se zběh vrátil. Snad únava, vlnobítí, snad jiné okolnosti ho přinutily, aby...“

Kaiser si poznamenal strážmistrových valně nevšiml.

Teprve potom, když ho jeden z vojáků upozornil, že o něco dále po toku řeky, blíže srbského břehu cosi pluje.

Kaiser se prudce ohlédl. Ihned přiložil dalekohled k očím a pozoroval předmět, plující po řece.

„Jest to větev, pravděpodobně veliká. A zdá se, že na jedné z ratolestí jest zavěšena čepice, nebo něco podobného.“

„Loďku!“ zvolal jeden z četníků.

Kaiser souhlasil. Pokusil se naříditi, aby četníci s vojáky opatřili loď.

Strážmistr upozornil:

„V těchto místech není loď. O něco dále odtud, asi sedm kilometrů bychom loď měli k dispozici.“

Gružič znal břeh řeky lépe. On věděl, že loď jest daleko blíže a nabídl se, že ji opatří.

Kaiser sice nerad, ale přece jen svolil, aby Gružič s pomocí dvou vojáků loď opatřil.

Za necelou hodinu byla loď i s převozníkem zde. Gružič úmyslně vybral tohoto člověka, o němž věděl, že jest »věřící«, a kterého znal z obchodního styku, Marinkoviče.

Byl to chytrák, jenž ze ziskuchtivosti sloužil oběma stranám. Převážel pašeráky, aby je potom sám a velmi často brzo udal úřadům, a to jak srbským, tak i rakouským a těmto hlavně.

Nedlouho před válkou pokusil se i o provádění špionáže. Byl však brzo objeven a jednoho dne ráno nalezen s uříznutou hlavou ve své kuči.

Gružič nentusil ani mnoho mluvit, aby chytrý Marinkovič neseznal, že má na mysli člověka, jenž předešlé noci, za deště, dobýval se do jeho kuči a nakonec chtěl ukrásti loď, o člověka, jenž mu hrozil revolverem, jenž ho proklel, když mu Marinkovič odmítl pomoci.

Větev zatím odlupla poměrně daleko. Nicméně Kaiser poručil, aby pro ni dva vojáci jeli.

Marinkovič zachránil situaci.

Prozradil Kaiserovi:

„Pane nadporučíku, není třeba, abyste pro větev posílal. Nenajdete na ní nic. Člověk, kterého hledáte, přeplaval dnes ráno na druhou stranu!“

Kaiser zuřil:

„Jak to víš?“

Marinkovič se nezalekl a odpovídal klidně:

„Byl u mne! V noci!“

„Kolik bylo hodin?“

„Asi dvě! Snad jedna!“

„Byl to voják?“

„Neměl stejnokroj, nýbrž selský šat!“

„A boty?“

„Snad! Nemohu vědět, neviděl jsem jeho nohy!“

„Víš jistě, že utekl?“

„Ano! Viděl jsem ho!“

„Proč jsi nevolal? Proč jsi ho nezadržel?“

„Nemám zbraně a on měl revolver!“

„Kdy přeplaval?“

„Ještě než slunce vyšlo. Ale bylo už vidět, rozednívalo se!“

Kaiser si odplivl:

„Právě v tu dobu, když my jsme usnuli. Vydřel hodinu, dvě, byl náš! Kulím by sotva utekl!“

Strážmistr poznamenal:

„Já nechtěl spát! Tužil jsem, že Kostič jest nablízku. Ale když pan nadporučík poručil...“

„Zakazuji si takové poznámky!“ rozkřikl se na něho Kaiser a nařídil: „Pušky uchopit a nastoupit!“

Za chvíli na to vracela se hlídka do Tuzly. Kaiser s Gružičem šli vpředu a živě rozmlouvali. O dopise, jenž silně zneklidoval Kaisera.

Měl v úmyslu dohodnouti se s Gružičem o tom, aby se o dopisu nikomu nezmiňoval, nebo alespoň nepověděl o obálce a o poznámce na této.

Kaisera dopis velmi zajímal, cosi ho stále ponoukalo, aby ho otevřel a přečetl jeho zajímavý obsah, že tím zachránil situaci a předejde nepříjemnosti.

Rád by se byl s Gružičem dohodl, avšak obával se četníků. Mezi četnictvem a vojskem nepanoval právě nejlepší poměr a jedni druhým rádi uškodili, naskytla-li se příležitost. A ta v tomto případě byla přímo velkolepá.

Už byli velmi blízko místu, kde čekal voják s koňmi a Kaiser ještě stále nebyl rozhodnut, má-li dopis otevřít nebo ne.

A rozhodnutí bylo opravdu těžké, neboť v Bosně a Hercegovině nebylo možno věřiti

nikomu. A když, tak ne dlouho, neboť Bosňáci, zvláště mohamedáni, dovedli si své služby oceniti. Stačilo, aby jen jednou nevyhověl na nich jakkoli odvislý člověk jejich přání a bylo po důvěře, po mlčení a Bosňák bez valného rozmýšlení pověděl vše a s ledovým klidem vydal člověka i na smrt.

U koní se četníci oddělili od vojáků.

Strážmistr se služebně odhlásil a s četníky odešel.

Teprve nyní odvážil se Kaiser osloviti Gružiče. Ukázal mu dopis a tázal se jaksi naivně:

„Co s tím dopisem? Kus papíru...“

Očekával, že Gružič řekne:

„Zahodte to třeba!“

Gružič však ho zklamal, neboť pravil:

„Důležité státní dokumenty jsou také tištěny na papíře...“

A po krátkém mlčení dodal:

„Ani vy, ani já nemůžeme vědět, co dopis obsahuje. Nemáme práva dopis zatajit. Možná, že obsahuje velmi vážné sdělení.“

Kaiser už nepromluvil.

Byl rád, že se odpočatí koně rozeběhli, vzdychl si spokojeně, když spatřil Tuzlu a konečně kasárna, kde měla skončiti jeho nejistota, kde podplukovník Münzer nervosně přecházející po své kanceláři, čekal na zprávy.

Kaisera přivítal Münzer nevrle. Stačilo mu, že viděl jen vojáky s puškami bez bodáků.

Hned věděl, že se Kaiser vrací s nepořízenou. A současně se v něm opět ozval vztek.

Podle toho vypadalo přivítání.

„Kde máte Kostiče?“

„Jen o málo přijíti dříve a snad by...“

„Nevypravujte hlouposti, nadporučíku. Myslí, že jste vyšli dosti brzo, že jste měl času více než dost! Ale mám dojem, že jste se někde zastavili, odpočívali a proto...“

„Ani minutu jsme nepromeškali, pane podplukovníku!“ ujistil ho Kaiser.

„Máte zprávy?“ tázal se Münzer nevlídně.

Kaiser podal sepsané hlášení.

Münzer jej rychle přečetl. Posuňkem dal najevo, že není spokojen.

„A více nevíte nic?“

Kaiser podal Münzerovi dopis a hlásil:

„Tento dopis jsme našli v lese!“

„Já ho našel!“ přihlásil se Gružič.

Kaiser se na něho zamračil.

Münzer držel dopis neotevřený v ruce a tázal se:

„Kdo ho našel?“

Gružič odpověděl pyšně:

„Já!“

„Stačí!“ zabručel Münzer a poděkoval Gružičovi. Kaisera propustil — služebně.

Teprve potom otevřel dopis Kostičův a četl: „Pane! Poručil jste vašim důstojníkům a vojákům, aby mě honili jako vraha. Jen proto, že jsem se ozval, když nadporučík Volf urážel srbský národ, krále Petra, jemuž nikdy nebyl hoden setřítí prach se střevců, i mne a moje rodiče!“

„Vyrpěl jsem od něho mnoho, ale snášel jsem vše. Teprve když se opovážil udeřit, vrátil jsem mu ránu. Proto, že bych se marně dovolával spravedlnosti a práva tam, kde pro něho není smyslu, u vás, u lidí, zpitých vírou v sílu pěstí.“

„Vždycky jsem viděl v nadporučíku Volfovi jen sketu. Ale nikdy bych nevěřil, že jest zbabělcem, jakým se ukázal býti, když jsme se setkali tváří v tvář, u lesa.“

„Ani bába, ani děcko tak neprosí, ani ti se tak nebojí smrti jako on. Sotva jsem ukázal svůj nůž, sepsal ruce jako kluk a prosil...“

Münzer si odplivl.

„Mohl jsem ho zabít, ale neučinil jsem toho. Jen jsem ho poranil, abych získal čas k další cestě do země bratří, do níž mě vede srdce.“

„Neměl jsem sil a možnosti, abych oplatil všechno to násilí, jehož jste se na mně a mých bratřích dopustili.“

„Odešel jsem. Marně jste se snažili mě chytit. Sám Bůh mně pomáhal. A bude pomáhati dále. I ve dny, kdy proti sobě budeme státi se zbraní v rukou. Vy jako strážce zájmů císařnásilníka, tyрана, já jako voják národa, jemuž vítězství vrátí svobodu, jehož veliký sen a sjednocení bratří se splní.“

„Nezvíteží váš car v tomto boji, neboť většina důstojníků jsou stejné skety a lháři, jakým jest Volf. A skety nikdy nezvíteží nad junáky! Budu se těšit na shledání s vámi a vašimi vojáky s puškou v ruce a zatím se poroučím s přáním, aby se vám povedlo vychovati z vašich oficírů — vojáky! Ljuka Kostič.“

Ještě toho dne přečetl si dopis Volfa, ještě toho dne odeslal jej Münzer na velitelství pluku a připojil k němu návrh, aby nadporučík Volf a Kaiser byli přeloženi, vzhledem k okolnostem, do jiných posádek, aby o povýšení Kaisera na hejtmana bylo znovu uvažováno...

Večer se důstojníci sešli opět v jídelně. A jako tenkrát i dnes rozmlouvali o — Kostičovi. Ale naprosto jinak než tehdy, když došlo

k sázce o deset lahví vína, které — protože je Kaiser zaplatil »na rozloučenou« — stály teď na stole, ale jichž si nikdo ani nevšiml.

Hrdí lidé sice velmi neradi opravují své mínění o těch, které si zvykli podceňovati; za to však opraví je radikálně a rychle, když je okolností donutí...

*

Kostič dožil se mezi bratry mnoha zklamání. Srbské úřady odmítly udělit občanství a požadovaly, aby dokázal, že se v Rakousku nedopustil činu, kvalifikovaného jako sprostý zločin.

Kostič velmi podrobně vylíčil všechno, co ho přimělo k útěku z Rakouska. Otevřel srdce dokořán, dovolával se svědectví Boha, ale úřady neuvěřily. Chtěly úřední důkazy...

Teprve když vypukla válka s Turky a hned po ní další s Bulhary, podal Kostič důkaz, že jest hoden toho, aby jej král Petr považoval za věrného syna své vlasti. Vrátil se s četnými vyznamenáními na hrudi a ta mluvila k úřadům přesvědčivěji, než dvacet úředních dokladů o tom, že utekl jen z lásky k bratrům.

Nejen státní občanství, nýbrž i družku života dala mu balkánská válka.

Ljuba Žiličova, mladá vdova po vojáku, kamarádu, jemuž Ljuka Kostič v hodině smrti slíbil, že jeho ženu a syna neopustí, našla v něm starostlivého manžela a hodného otce malého Dušana...

Kostič usadil se v malé obci nedaleko Mitrovice, zařídil obchod, jenž díky pracovitosti a solidnosti Kostičově vynášel tolik, že si nakonec mohl postavit vlastní dům. Neveliký, maličký, ale dům, v němž vládla spokojenost, v němž nebylo nenávisti, v němž se usídlilo štěstí.

Zdálo se, že už nikdy nic neporuší klid Kostičovy rodiny, že nic nezkalí radost ze života. Malý Dušan prospíval ve škole, rostl, sílil, Kostič sám pečoval o jeho výchovu, učil jej pilně, všechen volný čas věnoval jen jemu, Dušanovi, aby z něho vychoval junáka, jehož jméno nesl, junáka, jakým byli jeho vlastní otec i otčím.

Právě na Vidov Dan bylo Dušanovi dvanáct let. A za to, že ve škole byl prvním ze všech žáků, rozhodl se Kostič, že dvanácté narozeniny nevlastního syna zvláště oslaví.

Nelitoval peněz pro radost Dušana. Koupil pro něho překrásnou pušku, sezval jeho spolužáky, pro něž vystrojil znamenitou hostinu.

Děti tančily právě »Kolo«, když přišla zvěst, že v Sarajevě třesky výstřely, jimiž hrdina Princíp odpověděl na provokaci srbského národa.

Děti sice zpráva o události v Sarajevě nijak nevyrušila ze zábavy, ony nechápaly její dějinný význam, avšak Kostič správně tušil, že Princíp nezasáhl jen následníka rakouského trůnu a jeho ženu, nýbrž i sud prachu, jemuž se podobala Evropa.

„Válka!“ projelo mu hlavou a Kostič nápadně zvažněl.

Zúčastnil se sice další zábavy dětí, kochal se pohledem na krásného Dušana, dvoříčho se dcerušce souseďa, Čecha, usedlého v obci, Mileně Kobůrkové, ale v nitru jeho odehrával se boj.

Na jedné straně Srbsko a král Petr, kterého neskonale miloval, na druhé žena a dítě, nevlastní sice, ale přece dítě, jemuž by obětoval poslední.

Večer seděli se ženou a tchánem. Dušan již spal, mohli si tedy pohovořit s oběma, od srdce. Teprve nyní mysleli na budoucnost, dokud byli v domě děti, nebylo na to času.

Kostič sám začal o Sarajevu.

Tchán, starý Žilič, pamětník slávy i utrpení, byl Princípem nadšen.

„Junák!“ chválil ho. „Dokázal jím, že se nedáme stále dráždit, že těch provokací máme dost, promluvil za nás za všechny! Škoda, že při atentátu nezahynul, že ho dostali živého. Budou ho mučít, až ho umučí! Zemře tam, v prokleté zemi. Snad na šibenici, snad jinak, ale umře. Bylo by lépe, kdyby zahynul v Sarajevě, které bude naším, srbským. Postavili bychom mu pomník nejkrásnější ze všech!“

Kostič poznamenal:

„Bude válka! Třetí v pár letech a nejhorší ze všech!“

Žilič se zaraďoval:

„Kéž by už byla! Přisahám Bohu, že věřím, že by tato válka byla poslední, kterou by vedlo malé Srbsko. Z té války by se zrodilo Veliké Srbsko a já sám ho půjdu zalít svou krví, aby vzrostlo hodně brzo!“

Kostič byl zvědav, co by o válce soudila žena. O ni mu hlavně šlo, neboť právě před několika dny se mu svěřila, že bude matkou.

Bál se, že spatří její slzy a hrozil se toho okamžiku. Neboť Ljuba a Dušana miloval stejně vroucně, jako Srbsko a jeho krále Petra. Oni všichni dělali se o jeho srdce.

Než Ljuba ukázala, že si je vědoma toho, že jest ženou a dcerou junáka.

„Co bys dělala, kdybys musel do války?“ tážal se jí Kostič vroucně, hladě osmahlé,

upracované ruce.

„Ptáš se?“ řekla. „To, co děláme teď společně, Ljuko. I já jsem Srбка, i ode mne by chtěla vlast obět. Přinesla bych ji bez reptání. Pro Srbsko, pro Petra, pro tebe a dítě. V obchodě bych pracovala, o Dušana bych se starala a o dědu.“

Starý Žilič se jen usmál:

„O mne že by ses starala, Ljubo? Myslíš snad, že bych zůstal doma, za pecí a poslouchal, jak na Sávě a Drině dělá hřmí a pušky rachotí, že bych se klidně díval, jak junáci umírají za Srbsko, za Petra, jak Švába bijí jako my kdysi Turka?“

Ljuba namítala:

„Jsi stár, dědo!“

Žilič se urazil a varoval dceru:

„Nikdy už nevysslovuj tato slova, Ljubo! Či myslíš, že léta změnila mou krev v syrovátku? Že moje srdce bije jinak, než bilo u Drinopolu a jinde?“

„Velmi často naříkáš, že tě oči bolí, že už nevidíš tak, jako dříve!“ namítala Ljuba.

Starý Žilič se zvedl a odešel do světnice.

Kostič se domníval, že ho žena urazila a proto odešel. Vytýkal jí:

„Ljubo, nesmíš býti na otce tak přísnou. Máš o něho starost, vím to, chápu tvou lásku. Nezapomeň však nikdy, že otec...“

Nemohl dopovědět, neboť Žilič se vracel. Usměvavý, jásající, spokojený.

Kostič si všiml, že nese v ruce pušku. Očekával, že tchán bude vyprávět o slavných bojích, o tom, jak kule z jeho pušky rozbíjely turecké a švábské lebky.

Žilič však přinesl pušku pro něco jiného. Aniž by slova promluvil, zašel až k plotu a na jednu z tyček připevnil malou, tenkou svičičku a zapálil ji. Potom s puškou v ruce vyšel z domu, daleko za silnici. A odtud, z místa asi padesát metrů vzdáleného vystřelil.

Kostič pozoroval jeho počínání s obdivem. Neboť jen jednu ránu tchán vypálil a svička shasla.

Žilič vrátil se k Ljubě a zářil štěstím. Položil pušku na stůl, pohladil ji dříve vroucně a tážal se Ljuby:

„Ještě věříš, že mně oči neslouží? Nuže, jak vidím? Přesvědčil jsem tě, že ještě pušku udržím, že mám oči jako ostříž, že jsem schopen bít Šváby?“

Ljuba přisvědčila, Kostič blahopřál. Netajil se obdivem.

„Tak, děti! Žádnou starost o mne si nepřipouštějte! Zavolá-li Petr, půjdu i já! Nechci zemřít na slámě, neměl bych pokoje v hrobě. Mezi junáky jest moje místo, nikoli za pecí, doma! Obchod zastaneš ty. Dušan už je velký a musí se tedy umět postarat o sebe! I on pochopí, že musí pomoci, když táta s dědou odejdou bojovat za to, aby on mohl žít jako Srb a nestal se otrokem Švábů.“

Kostič usínal klidněji. Bez obav hleděl budoucnosti vsítíc. Věděl, že zanechá doma ženu, hodnou jeho jména a Dušana, kterého naučil zacházeti s puškou stejně dobře, jako peřem.

Neuplynulo ještě čtrnáct dnů, když se začalo mluvit, že válka jest neodvratnou. Čím déle se o ní mluvilo, tím určitěji bylo zřejmo, že k válce dojde, že Srbsko nemůže přimouti ultimatum, které ve skutečnosti znamená konec samostatnosti, konec svobody, nehledě již k tomu, že jest těžkou urážkou národa!

Současně s možností války bylo stále častěji vyslovováno jméno majora Tankosiče.

I v ultimatu byla o Tankosičovi zmínka.

„Kdo jest to Tankosič?“

Velmi brzo znalo to jméno každé dítě v Srbsku. Neboť ono bylo úzce spjato s komity, jichž neohroženost byla všeobecně známa, jako jejich statečnost.

Tankosič byl vůdcem těchto komitů, kteří později ve válce konali divy, a svými činy udivovali nejen největší nepřátele, nýbrž i srbský generální štáb.

Mezi rakouským vojskem dovedli komiti způsobiti dokonaly zmátek, který potom využili k akcím, při nichž působili rakouské armádě veliké ztráty.

Komiti pracovali listí, bombami, noži a mimo to byli znamenitými střelci. Pušek však užívali zřídka, neboť pro ně byl nevhodnějším boj z blízka.

Smrti se vůbec nebáli a téměř každý z nich, byl-li raněn a hrozilo-li mu nebezpečí zajetí, usmrtil se sám.

Jen málo jich padlo do rukou Rakušanů, kteří s každým naložili jako s »banditou«, neboť komitáši nebyli považováni za součást regulérní armády. Oni také téměř vůbec neměli stejnkroje, ba i zbraně opatřili si z valné části sami.

V Srbsku již nikdo nevěřil, že by bylo možno zabrániti válce.

Rakousko-Uhersko sice ještě vyjednávalo, ale chystalo se k válce. Mobilizační rozkazy

už byly připraveny, čekalo se jen na odpověď Srbska.

Srbsko mělo přesné zprávy, neboť jeho zpravodajská služba pracovala bezvadně a proto se chystalo také.

Zvláště major Tankosič a jeho emisari stali se o rozmnožení co největšího počtu »komitášů«. Nehleděli na věk, na to, je-li »nový člověk« Srbem či nikoli, přijímali prostě každého. Tak se stalo, že v řadách komitů bojovali proti Rakousku i Češi. —

Jednoho dne odešel starý Žilič velmi časně z domu. Jeho zeť, Kostič, byl již připraven na odchod a čekal jen na vyhlášení mobilisace. Ženu zasvětil do všech záležitostí obchodu, udělal jí rady, jak si má počínati, kdyby snad Rakušané vnikli do vsi; poučil i Dušana, jemuž svěřil ochranu domu i matky. Poradil mu, kam a jak se má skrýti v případě, že by rakouské dělostřelectvo odstřelovalo dům, jak si má počínat, kdyby přišel nepřítel a chtěl rabovat obchod.

Z malého Dušana stal se rázem muž, junák neméně statečný, jako jeho děda a otec.

Bez pušky, darované mu na »Vidov dan«, kdy slavil dvanácté narozeniny, nevyšel z domu. I mezi děti ji nosil a Mileně Kobůrkové ukázal, jak umí střílet. Slíbil jí také, že ji bude bránit, jestli Švábi přijdou, že je bude bít jako děda a otčím.

Děda Žilič působil právě největší starost jeho rodičům. Odešel časně ráno a ani nyní, v samý podvečer se nevracel.

Ljuka projevoval menší obavy, než jeho žena. Věděl, že by děda bez své pušky neodešel a proto věřil, že se vrátí.

Jeho tušení ukázalo se správným. Žilič se opravdu vrátil a to ve veselé náladě a rozjařen.

„Dnes se vyspím s vámi naposled!“ oznámil Ljubě, když mu přinesla večeři. „Vlast a král Petr volají! Žádal jsem, aby mě přijali do pluku. Nechtěli, jsem prý starý, nevydržel bych pochody. Dobře! Šel jsem k Tankosičovi a ten pohleděl jen do očí, o nichž se říká, že jsou okny do srdce. Musel do něho vidět dobře, neboť mě hned zařadil mezi své komity!“

„Teď už nebudu čekat na nic, děti! Ani na to, až se konečně švábský car odváží vypovědět válku. Půjdu se bít, s Boží pomocí. Za Srbsko, za Petra, za vás!“

„Ráno časně odejdu, Ljubo. Připrav mně něco na cestu, však víš, co voják má vzít s sebou. Vypravovala jsi muže, když jsme šli na Turka. Nešetři, dítě, rakijí. Snad je to poslední, co mně dáš!“

Ljuba dlouho bránila slzám, aby nevytryskly z jejích černých očí, ale neubránila se. Slzy byly silnější než její vůle. Vylila jich mnoho, celý potok, než připravila otci ranecek na cestu.

Vzpomínala při tom na prvního muže. I ten jí prosil, aby nešetřila rakijí. I on odcházel s veselou, aby se už nikdy nevrátil. A děda se jejím muži v mnohém podobal.

Konečně připravila vše a vrátila se do jizby. Utřela sice oči bedlivě, děda však přece zahlédl slzy. A hned zakročil:

„Dítě, prosím tě, nebuď švábskou bábou, ukaž, že jsi dcerou Srba. Máš-li mě jen trochu ráda, neopovažuj se prolít za mne, nevrátím-li se, jedinou slzičku! Neměl bych pokoje v hrobě, nezemřel bych jako Srb. Ani k mému hrobu nechoď, najdeš-li ho někdy, nesmíš nade mnou plakat!“

Nakonec přistoupil k loži Dušana.

Hoch jindy spal tvrdě a velmi často ho museli ráno rázně probouzet, aby nezameškal čas do školy. Ale dnes, sotva se děda přiblížil k jeho posteli, zvedl se sám.

Bez oslovení a rychle. Hned se cítil svěží, usmíval se na dědu, nakonec povstal a objal ho kolem krku.

Starý Žilič loučil se s Dušanem, jenž s klidem přímo ledovým poslouchal jeho slova:

„Odejdu, Dušo, vlast volá! Však výzvu krále Petra také uslyšíš a přečteš si ji. Neodejdu k pluku, jehož prapor posvětili předkové krví, jako tvůj první táta. Půjdu s Tankosičem, dítě! Ten mně viděl do srdce, ten se přesvědčil jak a pro koho bije. Budu bít Šváby. Jednou se dozvíš, proč jsme je bili. Snad už se nevrátím, snad zahynu. Na poli, jako Srb. Ty zůstaneš. Nezapomeň nikdy, kdo byl tvým dědou! Chraň matku a dům, bude tvůj. Padnu-li, pomsti mě, až dorosteš. Teď mně jen slib, že vždy zůstaneš Srbem, že budeš milovat naši zemi, že ji nikdy nezradíš, ani krále, ani její lid!“

Dušan slíbil. Všechno, oč jej starý Žilič žádal. Před matkou, druhým otcem, před svatým obrazem. Na pokoj mrtvého otce slíbil, že zůstane do smrti tím, čím byli jeho děd a otcové — Srbem. Že bude brániti zemi, posvěcenou krví předků, matku i dům.

Pokračování příští středu

Extrémní počasí nemusí být dílem Pána Boha

Zahrává si někdo - nebo nějaká skupina lidí - s počasím?

Col. Donn Grand Pre (na odpočinku)
Spotlight, 15. srpna 1994

"Extrémní počasí posledních dvou let v Severní Americe je součástí světového vzoru, říkají vědci, a úsilovně hledají vysvětlení."

Toto bylo úvodem k článku, který napsal William K. Stevens (New York Times Service, 23. června) o ničivých "ostrých výkyvech klimatu na celém světě v posledních asi deseti letech".

Stevens nám říká, že průměrná zimní dráha severoamerického vzdušného proudu, podél něhož se vyvíjejí bouře, se v nedávné době změnila z poměrně přímé od západu směrem k východu přes pevninu na více zakřivenou, která se prohýbá na jih z pacifického severozápadu do střední části země a pak se obrací nahoru přes středoatlantické státy.

"Tento více prohnutý vzor dovoluje studenějšímu, mokřejšímu počasí ponořit se dolů a na severovýchod a teplejšímu, suššímu počasí tlačit se nahoru a na západ," říká Stevens.

"Vzdušný proud (jet stream) se prudce změnil z rovnějšího v pozdních 50. letech, a od té doby převládá zakřivený vzor.

Zlověstný náznak

Po ničivých povodních v r. 1993 George Will (18. července 1993) upozornil na schůzku v r. 1957 mezi prezidentem Dwightem Eisenhowerem a fyzikem Edwardem Tellerem. "Teller navrhoval možnost použití atomových přístrojů ke změně toku řek a dokonce ke změně počasí, změnou obsahu prachu ve vzduchu."

Zde na farmách v Madison County ve Virginii máme často bývalé letce jako hosty. Ačkoliv nesouhlasíme s důvody pro neobvykle špatné počasí v posledních několika letních dobách, cítíme, že se něco stalo s větry tam nahoře v atmosféře. Vidíme v posledních několika letech nepřírozený vzor uzavřených nebo "zastavených front", trvajících celé týdny během letních měsíců. Víme dobře o řízení letadel za každého počasí, a strávili jsme fakticky celý život studováním podnebních podmínek, což částečně vysvětluje to, že jsme ještě zde po padesáti letech vrtání děr do oblohy. To nám napovídá, že je něco nepřírozeného s počasím.

New American Magazine (z ledna 1991) kvotuje svého klimatologa Cliffa Harrise, který řekl, že očekává velké extrémy v počasí během první poloviny let 90tých.

Rekordy překonány

"V příštích čtyřech až šesti letech bude překonáno 80% existujících rekordů na obou koncích meteorologické škály. Většina oblastí ve Spojených státech i jinde na světě bude mít nové rekordně vysoké teploty, nové rekordy v nízkých teplotách, rekordní sucha, rekordní množství sněhu, rekordní větry, více tornád a zlých hurikánů..."

Ward Sinclair napsal ve Washington Post (3. července 1988): "Již v druhém týdnu léta nastalo sucho 1988. Tomuto roku hrozí, že bude nejsušším rokem posledního půlstoletí."

Sinclair dále řekl, že okamžitým problémem "je obrovský systém suchého vysokého tlaku, který je stabilní ve středu země." Sinclair klade závažné otázky: "Jak dlouho zůstane tento mocný systém na místě? A kolik dalších škod způsobí?"

John McCaslin, když psal ve Washington Times (13. července 1988), řekl: "Příčinou letošního sucha je obrovský hřbet vysokého tlaku, který se zastavil nad centrálními Spojenými státy a rozdělil proud vzduchu na polovinu, což tlačí velký proud vzduchu na sever do Kanady."

Je to přirozené, nebo by bylo možné, že někdo si zahrává s počasím?

Fakt je ten, že vědci ve Spojených státech, jakož i v bývalém SSSR experimentují s modifikováním, seřizováním směru a měněním větrů vysoko nahoře nejméně posledních 40 let. O tomto programu se mluví jako o "Weather Modification" (Upravování počasí).

Mnoho práce v modifikaci počasí bylo průvodním důsledkem vývoje nukleárních zbraní, který byl výsledkem experimentů dělení, štěpení a spojování atomů. Prostě řečeno, proces modifikace počasí je měnění proudu větrů ve velkých výškách.

Jak se to dělá

Proces se provádí ionizací atomů - použitím obrovských magnetronů, kontrolujících magnetické pole v pravém úhlu k elektrickému poli. Ion je elektricky nabitý atom nebo skupina atomů jehož nabití pochází od neutrálního atomu nebo skupiny atomů, ztrácejících nebo získávajících jeden nebo více elektronů činností radiační energie, nebo působením částic alfa a beta a protonů na atomy a molekuly, což způsobuje rozdělení na iony. Toto se děje přirozeně, ale je možné to také způsobit uměle.

To, o čem mluvíme je mocná technika pro kontrolování a řízení

energie v atmosféře země, která kombinuje nanejvýš silnou technologii mikrovln s elektromagnetickým účinkem.

Základní myšlenka je ta, že právě tak jako je možno použití nukleární energie jako zbraně, je možno modifikovat počasí, což pravděpodobně se vytvořilo jako katalytická síla při vývoji a zdokonalování chemických a biologických látek jako válečných zbraní.

Válčení

Článek v žurnálu American Opinion (září 1977), který napsal Alan Stang, nadepsaný "Making War with Weather," (Boj s počasím) zdůraznil:

Svědectví před kongresní komisí o mezinárodním životním prostředí v r. 1974 Pierra St. Amanda z Naval Weapons Center, China Lake, Kalifornie, které znělo:

"Předpokládejte na okamžik, že existuje velká země, ve které musí být zasetá a sklizena úroda, již nelze zavodnit, aby tato země měla dostatek potravy a cizích peněz. Z negativního hlediska by mohlo být prospěšné způsobit silný déšť v době setí nebo sázení, čímž by se zabránilo vyklíčení a vzrůstu a pak způsobit dlouhé sucho během doby vzrůstu."

Profesor Gordon MacDonald z Dartmouthu:

"Operace, způsobující takové podmínky (porušené prostředí pro konkurenty) mohou být prováděny tajně, protože velké nepravidelnosti v přírodě dovolují, aby bouře, povodně, sucha, zemětřesení, tornáda a přílivy byly považovány za neobvyklé, ale ne za neočekávané. Taková tajná válka nemusí být nikdy vyhlášena nebo známa postiženému obyvatelstvu. Mohla by trvat léta. Roky sucha a bouří by mohly být přičítány nelaskavé přírodě, a teprve až by ta která země byla úplně vyčerpána, mohl by být udělán ozbrojený pokus o její přivlastnění.

Profesor MacDonald mluvil také o modifikaci elektřiny v atmosféře, která by měla za následek změny v činnosti a chování se mozkových vln alfa u člověka.

Buletin Americké meteorologické společnosti (z ledna 1975) oznámil, že pouze v r. 1973 vydali Sověti víc než 100 milionů dolarů na modifikaci počasí - víc než čtyřikrát tolik, kolik vydaly Spojené státy.

"Takových změn v počasí by mohlo být dosaženo regulováním pohybu elektrinou nabitých součástek ve vrchní atmosféře, což by mělo za následek změny proudění vzduchu."

Stang hlásil, že 18. května 1976 podepsal Cyrus Vance úmluvu Společnosti národů, v níž Spojené státy slíbily, že nebudou používat počasí k válce, "což ponechává lživým Sovětům volnost, aby tak činily," podle Stanga.

Proč by to kdo dělal?

Odpověď je jednoduchá, možná prostoduchá - vytvoření podmínek k vyhladovění pro vybrané části národů světa na požádání, a k vyloučení mnoha, ne-li většiny výrobců potravin na světě, hlavně amerických farmářů a chovatelů dobytka, zničením jejich živobytí a dohnáním jich k bankrotu. Tatáž amorfní skupina již po desetiletí hledala "vynález ke kontrole populace". Teď, nekontrolovaným programem modifikace počasí v mezinárodních rozměrech možná mají konečnou zbraň... doplněk toho, co Bernard Baruch nazval "absolutní zbraň" (atomová bomba). Bylo vysloveným úmyslem tohoto vědce dát kontrolu té všemocné síly (v r. 1944) "komisi atomové energie" jako části Společnosti národů.

Nezapomeňte nikdy, že tato beztvářá, amorfní skupina mezinárodovců nikdy nespí. Jejich cílem je utvořit jednosvětovou despotickou vládu nad námi všemi skrze prostřednictví Společnosti národů - UN. Je čas vyhostit tu organizaci od našich břehů a vrátit se k rozumnosti konstituční vlády, jakou jsme kdysi znali jako republika.

Nedělní bohoslužby: Coru vede do newyorské katedrály St. John the Divine její trenér Bill Morris na každoroční požehnání zvířat. Jiná zvířata, žehnaná episkopálním biskupem Richardem F. Greinem byla šimpanz a lama.

LEVICOVÁ VLÁDA ŘEŠENÍM?

VŠECHNO JE TO JEDEN A TENTÝŽ PODVOD

Roztrpčenost a zklamání mnoha našich občanů, kteří odevzdali svůj hlas pseudo-pravicové straně dnešního premiéra Klause, narůstá. Ukazuje se naprosto jednoznačně, že tato vláda současné koalice prosazuje politiku tvrdého kapitalismu 19. století pod taktovkou bývalých bolševických nomenklaturních kádřů. Zloději a podvodníci všeho druhu se stávají nejdůležitějšími podnikateli spolu s vrstvou bývalého managementu minulého režimu.

Tento status quo nahrává výrazně levicovým politickým stranám, především ČSSD a Levému bloku. Ti slibují nápravu – a to především v sociální oblasti. Je možno jim věřit či nikoliv? Polské zkušenosti, kde od podzimu loňského roku je u moci vláda levicové koalice v čele s Waldemarem Pawlakem, jsou zde velice vážným varováním.

Katolický týdeník Gość niedzielny ve svém 29. čísle analyzuje politiku Pawlakovy vlády a dospívá k závěru, že její asociální opatření jsou ještě tvrdší, než vlády Bieleckého či Suchocké. Od podzimu loňského roku vzrostl počet nezaměstnaných i lidí, kteří se ocitli pod hranicí existenčního minima. Pawlakova vláda podstatně krátila dětské přídatky, čehož se vláda Suchocké obávala. Učinila tak navzdory dalšímu zdražení základních životních potřeb, navíc zavedla velice tvrdé zmrazení mezd. Nejhnusnější a nejcyntičtější se však jeví tvář v tvář bídě občanů gigantický vzrůst nájemného a poplatků za odběr elektřiny a plynu. Již dnes značný počet Poláků není schopen platit nájemné. Nové byty se – tak jako u nás – nestaví. Velké množství rodin prostě a jednoduše očekává vystěhování na dlažbu nebo pod most. Vláda premiérky Suchocké si přece jenom byla vědoma závažnosti tohoto problému a nesáhla k tomuto opatření, Pawlakova vláda, jež má plná ústa „sociálních jistot“, které prý byly součástí dřívějšího komunistického režimu a které údajně chce znovu zavádět, provádí tu nejhorší a nejvíce asociální politiku ze všech postkomunistických vlád. Jestliže dosud prostí Poláci stále chudli, chudnou teď rychleji. Navzdory všem svým sociálním slibům tzv. Svazu demokratické levice, otevřeně navazující na tradice bývalé PSDS a levicová Pawlakova zemědělská Polská strana lidová provádějí nejdrastičtější politiku bananizace země se zcela zjevným záměrem přivést co největší procento obyvatelstva k životní úrovni těch nejchudších vrstev občanů nejchudších států světa, aby tady vznikl rezervoár maximálně levné pracovní síly pro zahraniční zednářské akciové společnosti a domácí exkomunisticko-zlodějské zbohatlíky.

Je jasné, že takový režim nemůže žít v přátelských vztazích s katolickou církví, zejména ne s tou, jež ze sebe vydala osobnost papeže Jana Pavla II. Proto konkordát, který podepsala předchozí vláda, byl zrušen. Nový parlament, sestavený převážně z levičáků, odhlasoval opět vraždy nenarozených dětí, které předchozí režim zakázal. V zemi probíhá systematická kampaň proti Bohu a Kristově Církvi.

Polská levicová vláda provádí v principu totéž, co naše Klausova tzv. pravcová. Stejná sociální opatření, stejné stranění zbohatlické vrstvy amorálních individuí, stejné lži, stejný nepřátelský postoj vůči zjevené pravdě Kristově. Porozhlédneme-li se po ostatních státech bývalého komunistického bloku, zjistíme navlas stejný scénář bez ohledu na to, je-li u moci tak zvané pravcová nebo levicová vláda. Rozhoduje pouze stupeň ekonomické vyspělosti, proto česká bananizace je podstatně pomalejší než polská nebo slovenská, nemluvě vůbec o litevské, ukrajinské či ruské.

Domnívá-li se někdo, že ČSSD v čele se Zemanem by postupovala jinak než ODS v čele s Klausem, že by více vycházela vstříc sociálním požadavkům nejvíce potřebných, jak požaduje katolická sociální nauka, potom je naivní a nerozumí současné světové politice ani za mák. Pravice a levice v tom podání, jak se nám prezentuje, je pouhá hra, jako ostatně celá naše polistopadová tzv. demokracie je pouhou hrou na demokracii. Jako katolíci a zastánci sociální nauky Církve, reprezentované tak výrazně encyklikami Rerum novarum Lva XIII. a Canticimus annus Jana Pavla II., rozhodně odmítáme thatcherismus, nicméně samotná „velká Maggy“ při svém tvrdém antikomunismu by se musela zhroutit, kdyby viděla pod pokličku tzv. Klausovy reformy, jež se odvolává na ni a reprezentuje sebe sama jako výraz českého ekonomického a politického konzervatismu. Věřit totiž, že Klausova politika je politikou pravicovou a konzervativní znamená naletět největšímu polistopadovému podvodu. Pravicový konzervatismus na Západě má totiž své charakteristické znaky, jež u Klausovy vlády výrazně postrádáme. V ekonomice je to především privatizace, podpora podnikání nejen ve velkém, ale i v malém, daňovými úlevami a odbouráváním byrokracie. U nás naproti tomu nevidíme privatizaci, ale sprosté rozkrádání kdisi prosperujících státních podniků, drobným a středním podnikatelům jsou legislativou a daňovými předpisy házeny klacky pod nohy, byrokratický aparát je ještě trojnásob zbytečný než za komunistů. Ve sféře ducha se pravicový konzervatismus vyznačuje podporou rodiny a morálky, alespoň tlakem na zákaz nebo omezení interrupcí, přísnějšími opatřeními proti pornografii a snahou o přátelskou spolupráci s křesťanskými církvemi s odvoláním na principy křesťanské civilizace. Místo toho jsme svědky, jak ODS prosazuje co největší liberalizaci potratů a pornografie, jak se snaží o co nejsnadnější rozvody a jak ignoruje spravedlivý požadavek restitucí církevního majetku, což spojuje s nevybíravou protikatolickou kampaní a la vyjádření pana premiéra proti loňskému zasvěcení národa P. Marii. Navíc se západní pravicový konzervatismus vyznačuje silným antikomunismem – Klausova „pravcově konzervativní“ ODS je naopak složena z převážné většiny bývalých aktivních komunistů.

Klausova garnitura provádí vlastně levi-

covou a nikoliv pravicovou politiku, dá-li se v této souvislosti vůbec mluvit o pravici a le-
vici. Dnes nejen v postkomunistických, nýbrž i v klasických demokratických státech dochází v důsledku rostoucího vlivu a sílících pozic zednářských lóží a hnutí New Age, které je jejich posledním produktem, k uniformitě a totalitarismu, v němž dosavadní rozvrstvení politické scény na pravici a levice ztrácí svůj význam. Nerozhoduje příliš, jsou-li u moci liberálové, sociální či křesťanští demokraté nebo konzervativci. Ten, kdo tahá za provázky světové politiky, sedí někde úplně jinde. Jsou to lidé velkého byznysu, členové zednářských lóží a stoupců New Age, ovládající OSN, UNESCO, Mezinárodní měnový fond, Světovou zdravotnickou organizaci atd. Ti již dávno naprogramovali mimo jiné i linii české politiky a českého ekonomického úpadku, vláda, která stojí v čele, musí proto tento trend držet, trend jednoznačně totalitní, od něhož se nesmí nikdo odchýlit ani o fous. Demokratické volby a střídání tzv. pravicových a levicových vlád má jen vytvořit vnější fasádu na oklamání prostého občana. Proto ani Zeman a socdemáci nebudou v případě příštího volebního vítězství dělat jinou politiku než Klaus. Z prostého a jednoduchého důvodu. Tito pánové totiž žádnou politiku nedělají. Tu tvoří ve skutečnosti exsoudruzi milionáři v pozadí, napojení na mezinárodní kapitál, zednářské lóže a New Age. Organizace, které v průběhu sedmdesátých let prosadily ve vyspělých zemích světa legalizaci potratů a pornografie a pod pláštěm kontrolu porodnosti nutí ekonomickým nátlakem rozvojové země uzákonit tato svinstva i zde, neboť je to pro ně obrovský byznys a pro Satana, který stojí v pozadí, skvělá příležitost nachytat duše. V případě odmítnutí hrozí odepřením hospodářské pomoci nebo provádějí bezohledný ekonomický nátlak jako v případě „neposlušného“ Irsku, které jako jediný evropský stát (s výjimkou miniaturního Lichtenštejnska a Malty) odmítl dosud legalizovat potraty. Diktátu těchto sil se musí podrobit i bývalé komunistické země včetně naší. Národ je třeba znemravnit a přivést k chudobě. Před 4 lety pan Klaus sliboval, že za dva roky se ekonomická situace začne „zlepšovat“ – a zatím vidíme neustálé zhoršování. Kdo něco ví o programu bananizace světového zednářství, toho to nemůže překvapit právě tak, jako likvidace jediného křesťanského deníku v ČR Lidová demokracie a zatlačování katolické Církve stále více na periferii společnosti i za pomoci některých poplatných církevních hodnostářů.

Nedělejme si iluze, nebude líp. Ti rozhodující pánové, sedící na nejrůznějších místech světa, na tom nemají zájem, jim prospívá, aby bylo čím dál hůř ekonomicky, duchovně, mravně. Co tedy dělat? Máme rezignovat? Nikdy! Je třeba navzdory všem překážkám šířit osvětu, pravdu o světovém zednářském spiknutí a získávat stoupence. Jen tak bude možno docílit světové revoluce ve jménu mravnosti a zjevené Boží pravdy v Ježíši Kristu. A to hlavně, čeho je zapotřebí – modlitba. Sepjaté ruce přemohly bolševickou, přemohou i zednářskou hydru. Matka Boží je nám ochranou a pomocí. Důvěřujme!

Pacebillis Parvus □

Za PhDr. Josefem Kašubou

Odešel
jako jiní
z hlíny
chodbami světla
podzemními
uvidět
onen svět.

Pro mne
je jeho osud
krutý
od všeho dobra
povšimnutí
osamět
osiřet

Odcházím za ním
cestou ranní
k návštěvám drahých
za svítání
s kytičkou
modliteb

JAN KRÁL

NEMOVITOSTI

MIKI SPIGL

Cermak Road Realty

6226 W. Cermak Rd.
Berwyn, IL
Tel.: 708-484-4800

Od dubna letošního roku máme možnost přes computer dostat informace na každý pozemek v prodeji od Jižního Chicaga až na hranice Wisconsinu.

Mohu prodat kdekoliv.

FOR RENT

Pronajmu krásný 1-ložnicový byt starší paní, nekuřačce. Volejte (708) 788-8163.

FOR RENT

Large Studio and 1 Bedroom Apartments.

4700 North and 3000 West.
\$335-400
Michael
708-832-5320

BERWYN Super First Offer

De luxe, 5-room, 2-bedroom, 2-baths first floor modern condo. Spacious rooms, fully applanced, modern cabinet kitchen, ceramic-tiled bath, balcony, and complete security system. Superior location, impeccable design. Asking just \$109,000. Call Nancy, Century 21 SGR, Inc. (312) 472-4388, Ext. 302.

OBCHODNÍ PŘÍLEŽITOST

O informace ohledně investování v nově osvobozeném českém akciovém trhu volejte Kevina 312-670-5451. Odpovídejte, prosím, anglicky. Mesirrow Financial, Inc. Člen SIPC

FOR SALE

Woodlawn Cemetery Niche
\$450 (Current value \$1,000).
708-323-5647.

Kde možno koupit HLASATEL:

- **Minařik Bakery**
5832 W. Čermák Rd., Cicero
Pouze nedělní
- **Brookfield (Minařik II.) Bakery**
9213 Broadway, Brookfield
Pouze nedělní
- **Austin a Čermák Rd.**
Cicero - stánek
- **Prague Sausage & Delicatessen**
6312 W. Čermák Rd., Berwyn
Pouze nedělní
- **Redakce Hlasatele**
6426 W. Čermák Rd., Berwyn
- **The European Village, Ltd.**
6531 W. Čermák Rd., Berwyn
- **Roh Oak Park & Čermák Rd.**
Berwyn — stánek
- **Čermák Rd & East Ave.**
Berwyn — stánek

HELP WANTED

HELP WANTED

ALTERATIONS & TAILORING. Nordstrom is coming to Old Orchard. We are seeking experienced tallors, fitters & sewers who are interested in employment and career advancement. We offer competitive salaries, a good benefit package, 401 K, & profit sharing. Part time and Full time positions available. Call or send resumes to: P.O. Box 1667 Oak Brook, IL 60522-1667 800-899-8225, ext. 010 NJD

*****

CONSTRUCTION WORKERS needed full time. Bricklayers, tuckpointers, concrete finishers & laborers. Some English necessary. 312-463-5666. Mon.-Sat. 9 am to 5 pm.

*****

HELP WANTED

INSTALLER wanted for exterior rolling shutters, awnings & patio covers. Carpentry and electrical background a plus. Must speak English. Training provided. Contact Wes 708-455-0909.

HELP WANTED

Bohemian Garden Restaurant přijme číšníky nebo číšnice, hostess a pomocné síly do kuchyně na part-time nebo full-time. Tel. (708) 960-0078, ask for John or Jackie.

*****

ATTENTION BERWYN POSTAL JOBS

Start \$11.41/hr. + benefits. For application & info. call 1-216-324-5508 7 am to 10 pm 7 days.

*****

KOUPÍM

použitě české video pro nemocné rodiče. Volejte (708) 566-9297.

*****

REAL ESTATE

RIVERSIDE 3BR BRICK RANCH HUGE FINISHED BASEMENT EXCELLENT LOCATION, IMMEDIATE OCCUPANCY, \$219,000

BERWYN 2BR BRICK BUNGALOW POSSIBLE IN-LAW. ALL NEWER MECHANICALS. 117,900 FIRST SERVICE REALTORS (708) 447-8540

HELP WANTED

SALES - Stop working for someone else. If you don't have a plan for the future, your chances of financial security are low. Rare opp. to build your own biz. No investment now or later. Earn six fig. annually. English essential, bi-lingual a plus. Call Mr. G: 708-449-7000.

*****

ATTENTION BERWYN

★ ★ ★ POSTAL JOBS ★ ★ ★ Start \$12.08/hr. + benefits. For application & info, call 1-(216) 324-5508, 7 am to 10 pm 7 days.

HELP WANTED

Painter

-skilled only-
6 years min. experience
residential, commercial,
institutional
708-580-9548 pager
312-237-4705 after 5:00pm
ask for Vittorio

HELP WANTED

TOOL & DIE MAKER wanted for Houston, TX mfg co. Min. 10 yrs. exp. as a tool & die maker & refs reqd. Fax resume to: 713-672-7620, or call Crow Mfg Corp. Houston TX 713-672-7533 to arrange for an interview.

ZOZNAMENIE

Vdova 53 r., 167 cm vysoká, žijúca v Chicagu, rada by nadviazala znamosť z inteligentným vdovcom, nealkoholikom do 57 rokov, výška 170 cm, milujúceho prírodu. Zn. Čech alebo Slovák.

SEZNÁMENÍ

"Dobře vypadající Slovenka 172/64, architektka, ráda by se seznámila s intelig. mužem. Foto vítáno. Zn. Vlasta Jureková, L. Novomeského 3, 04001 Košice, Slovakia."

DIGNUS NON SUM...
(Nejsem hoden...)

Naši svatí patroni jsou vzdáleni na honu lidu s vírou v "Konsum".
Proto: "Dignus nos sum..."

CHECK YOUR FITNESS WITH FUN, STILTS FOR ALL AGES \$45 PAIR POSTPAID FROM FRANK PRAVDA, 51 INGERSOLL RD., SARATOGA SPRINGS, NEW YORK 12866, PHONE 518-584-7899

Koncese — Zvláštní události

UNITED CENTER

BISMARCK FOOD SERVICE, exklusivní koncesionár nového UNITED CENTER, hledá energetické profesionály na práci k podávání jídla u stolů, jako dodavatele jídel, techniky ve skladišti/v distribuci, a na práci u stánků během různých událostí a programů v United Center. Tato práce na částečný úvazek se obvykle koná po večerech, víkendech a o svátcích. K zařízení schůzky volejte (312) 455-7501, nebo pošlete své resumé na jméno Melissa, (312) 455-7522 faxem. ŽADATEL MUSÍ ČÍST, PSÁT A MLUVIT ANGLICKY.

"ZÁZRÁK SVĚTA!"

První elektronický česko-anglický a anglicko-český příruční slovník s 220,000 slov

"Mluví anglicky lidským hlasem"

Anglická gramatika, synonymy a idiomy v obou jazycích. Cena: \$199 včetně 4 AA baterií, plné jednorocní záruky výrobce a poštovného. K dostání výhradně od světového distributora:

SKYLINE PRODUCTS

1844 N. Bronson #207 Los Angeles, LA 90028.
Fax 1-(213) 962-4547

Bezplatné informace o objednání na tel. čísle: 1-(800) 769-1203.

Mluvíme česky

Naše písničky nezahynou

Půlhodinku hudby z naší vlasti vysílá Jerry Jiráček na stanici WCEV 1450 AM každou středu a pátek v 8.05 večer.

Ondruš & Syn

Zhotovujeme příkrývky (deky) i polštáře z přineseného peří, hotové povlaky na deky ve všech velikostech. Máme největší výběr záclon (draperií) do kuchyně, pokojů a ložnic, soubory do kuchyně, pokojů, ložnic a koupelen, sklad hotových prošivaných dek a polštářů z husího prachového peří z dakronu. Velký výběr bed-spreads a draperií téže barvy. Rádi poradíme a odborně obsloužíme česky i anglicky. Máme 56-letou zkušenost a stejně dlouhou dobu sloužíme svým krajanům jen kvalitním zbožím.

Navštivte nás!

Ondruš & Syn

6533 WEST CERMAK ROAD
BERWYN, ILLINOIS
484-1700

Obrat'te zpět kriminální vpád!

Paul Harvey
Conservative Chronicle,
31. srpna 1994

23. srpna - Jaká je imigrační politika naší země?

Zdá se, že funguje asi takto:

Tajně vklouznete do Spojených států. Vaše děti dostanou bezplatné vzdělání v našich školách. Vaše rodina dostane bezplatnou lékařskou péči, potravinové známky a jinou potřebnou pomoc - zdarma.

Problém vetřelců je největší v Kalifornii, na Floridě, v Texasu a v Arizoně - ale také přetěžuje rozpočty na pomoc chudým v New York City a v Chicagu.

Kalifornie sama opatřuje veřejné školení pro 392,000 dětí nezákonných přistěhovalců.

A Castro hrozí záplavou Floridy ilegálními imigranty.

Počet v cizině narozených obyvatel Ameriky roste 4.2% za rok. To je čtyřikrát tak rychle jako se rodí neemigrantští obyvatelé této země.

Guvernéri okrajových států prosí Washington, aby je zachránil - hrozí, že budou stále žalovat o stupňující se výlohy na péči a obživu tohoto "Trojského koně".

Šedesát procent lidí nyní žijících v Miami bylo narozeno v cizině.

Dvě třetiny všech dětí narozených ve veřejných nemocnicích Los Angeles jsou děti nezákonně imigrovaných matek.

Guvernér Kalifornie Pete Wilson neví, kolik ilegálních je v jeho státě. Nikdo to neví. Ale Wilson říká, že ti, které zná, stojí stát asi \$3 biliony ročně. To je, mimochodem, deset procent celého státního rozpočtu.

Guvernér Arizony Fife Symington říká, že pět procent rozpočtu jeho státu jde teď na podporu ilegálních.

Proč Bílý dům a kongres tak váhají odvrátit tuto kriminální invazi cizích občanů?

Protože etnické skupiny jsou teď tak zorganizované, že jsou v mnoha oblastech převládajícími politickými silami.

I ti, kteří nemohou volit nebo prostě nevolí, se stále ještě mohou zúčastňovat demonstrací a zastrašování. Zvolení úředníci se velice bojí, že by byli nazváni rasisty.

Možná je čas, aby se Nejvyšší soud znovu podíval na své vlastní nařízení z roku 1982, aby "imigrantům ve Spojených státech byla udělena stejná ochrana podle 14. dodatku bez ohledu na to, jsou-li zde legální."

Florida a Kalifornie teď podle zákona opatřují pro ilegální imigranty některé služby pro chudé - welfare - které ani nejsou pro občany.

To je jediná stránka americké společnosti, kde přestupníci zákona mají více "práv" než občané, kteří zákon poslouchají.

M O J E P A M Ě T I

ČESKOSLOVENSKÁ ANABASE
ZPĚT NA URÁL PROTI BOLŠEVIKŮM
ADMIRÁL KOIČAK

ROZLOŽENÍ ČESKOSLOVENSKÝCH EŠELONŮ NA MAGISTRÁLE OD PENZY DO OMSKA
KOLEM 23. KVĚTNA 1918.

Místa, ve kterých byly
československé oddíly.

Důležitější bolševické posádky.

Zbývalo nám dobytí ještě přístavu a stanice Bajkalu. Tento úkol provedl bočným útokem oddíl novonikolajevského pluku. Nikolajevci, Rusové plukovníka Pepelajeva, v počtu ani ne 100 mužů, vedení podkapitánem Ivakinem, obsadivše strmé výšiny nad samou stanicí Bajkalem, zasypali ručními granáty a kulometnou střelbou bolševický technický vlak, stojící na stanici. Ve vlaku bylo asi 250 pudů (42 q) dynamitu. Nastal katastrofální výbuch, který zničil vlak, smetl s povrchu země vodárnu, nádraží a ještě tři domy. Celé okolí obráceno v ssutiny. Kupy zohavených mrtvol pokrývaly zemi. Pouze mrtvých měli zde bolševici přes 150, mezi nimi polovinu Maďarů. Bolševický vlak, který stál na druhém konci stanice, chtěl se spasit rychlým odjezdem, avšak vyjel z kolejí, neboť Nikolajevci před ním zničili trať. Technická setnina bolševiků, určená k podmínování tunelu, byla úplně zničena. Kořist Nikolajevců byla obrovská. Největší zásluhou bylo však zachránění 38 tunelů a mnoha galerií před jistou zkázou. Důkladné zničení kteréhokoliv z nich bylo by pro nás katastrofou a úplným odříznutím Dálného Východu od ostatní Sibiře na velmi dlouhou dobu, poněvadž jiné cesty kromě železnice nebylo.

Pád stanice Bajkalu měl dalekosáhlý význam pro kritické postavení oddílu kapitána Dvořáka před Kultukem. Všecky naše uvolněné síly mohly se mu jak po traktu, tak i po dráze vrhnouti na pomoc. Zároveň katastrofa na Bajkale i ztráta tak výhodné posice působila na rudé velmi panicky. Bolševici v posledních dnech dostávali posily z Čity a Verchně-Udinska a kromě toho pomáhali si ke svým rezervám surovým způsobem, jako tomu bylo na př. v zajateckém táboře v Berezovce u Verchně-Udinska. Tam totiž jednoho dne nařídil Lavrov, velitel oddílu anarchistů, vyklidit centrální skupinu táborových baráků a 2000 zajatců dal odvézt na dráhu, kde je posadil do vlaku a dal vézt k frontě. V Mysové je vyložil, okroužil kulometry a řetězem anarchistů a dal jim na vybranou: buď půjdou na frontu nebo budou zastřeleni. Puštění jen Slované, kterým Lavrov nedůvěřoval. Na 1000 zajatců octlo se tak na frontě, ale ovšem při prvním výstřelu utekli.

Posice Dvořákova byla hodinu k hodině zoufalejší a k tomu nebylo co říci. Dne 17. července přišla posila dvou setnin 7. pluku pod velením poručíka Hejdy. Navštívil jsem frontu a dal dispoice podplukovníku Ušakovi. Současně blížila se frontální skupina kapitána Kadlce. Ve vzdálenosti několika verst se její výzvědná četa octla v dělostřelecké ohni nepřátelské. Nato Kadlcův oddíl, posílený Barnaulci, dal se na pochod horským údolím říčky Angosoly ke vsi Kultuku, na spojení s podplukovníkem Ušakovem. Za velikého deště a noční tmy prošel oddíl 8 verst a zastavil se na výšinách, asi dvě versty od stanice, když bylo slyšet prudkou střelbu. Bolševici právě útočili na Dvořákovy posice. V noční tmě a v neschůdném terénu nebylo možná hledati spojení a tak teprve dne 18. července ráno druhá setnina 7. pluku připojila se k oddílu Dvořákovu. Zatím boj Dvořákův trval celou noc. Řetězy útočících nepřátel připuštěny na 50 kroků, a jakmile se octly na nýtíně před okopy levého křídla, byly sineteny našim ohněm. Po tomto nezdařilém útoku rudí se ještě několikrát pokoušeli o nástup. Nejúpornější z nových útoků byl osmý, jenž se však skončil, zásluhou nadlidské chrabrosti a vytrvalosti našich bratří, stejně jako ostatní.

Dne 19. července po spojení kapitána Kadlce s podplukovníkem Ušakovem nastaly nové operace. Tři setniny 7. pluku vyšly už den před tím, aby obešly levé křídlo, a jedna setnina téhož pluku s Barnaulci, aby obešla pravé křídlo nepřátelské. V 11 hodin dopoledne dne 19. července nastal již ústup nepřítel, ohroženého obchvatnými oddíly. Ve tři hodiny odpoledne Barnaulci obsadili stanici Kultuk, kam se též naši úderníci spustili přímo se skal. Ihned potom vysláni naši obrněnci na výzvědy ke Sljudance, vzdálené pouze 10 km. Boj u Kultuku byl zajímavý tím, že se ho zúčastnily s naší strany všechny druhy zbraní. Naše dělostřelectvo přeměnilo se v horské baterie, tažené do velkých, těžko schůdných hor, ovšem lidmi, poněvadž koně nemohli projíti po cestě, zbrzděné velikými balvany. Pomáhal tu i aeroplán, který jsme kdysi bolševikům odevzdali, ale který jsme opět v Krasnojarsku získali, pomáhalo i »loďstvo«, vzaté bolševikům v Listveničném.

Téhož dne k poledni byl zahájen další útok na blízkou Sljudanku. Odpoledne, když se ukázala přesila našeho dělostřelectva a když se nepřítel dověděl o naší obchvatné koloně, jdoucí vpravo od dráhy jemu v týl, vyhodil most před Sljudankou. Náš obrněnec byl tím zastaven a jen pěchota vešla v patách za nepřítelem do stanice. Boj skončen ve tři hodiny odpoledne beze ztrát s naší strany.

Ztráty bolševiků byly velmi citelné. Jen v Sljudance, jíž bylo dobyto druhého dne, bylo z boje u Kultuku ošetřováno přes 500 raněných. Cesta od vesnice Moty až ke Kultuku byla poseta mrtvolami rudých, jichž bylo nejméně 300.

Okolo 5. hodiny odpolední otřásl se vše hromovým výbuchem — to bolševici vyhodili do povětří východní část tunelu č. 39. Naši telefonisté sice zachytili rozkaz bolševického velení k vyhození tunelu, ale zabránit tomu již nebylo lze. Značným poškozením tří oblouků tunelových způsobena ohromná překážka našemu dalšímu postupu. Tak se nám dostalo sice zaslouženého oddechu v překrásném horském údolí na břehu posvátného jezera-moře, ale oddechu nuceného. Po zvednutí irkutského mostu přijely k tunelu dne 31. července naše i ruské technické vlaky a daly se do tuhé práce. Až do té doby se odklízely trosky nejprimitivnějšími prostředky, jaké byly po ruce. Nyní další práci na restauraci tunelu prováděl inženýr Kozlovský. Jeho rádcí byli američtí vojenští inženýři, vedení plukovníkem americké služby Emersonem. Dobře se tu hodil i bolševický dynamit, vybraný v podmínovaném tunelu č. 19 k lámání velkých balvanů. Hrubé práce prováděli zajatci, Rusové a Číňané (asi 3000 lidí), pod dohledem důstojníků a vojáků našeho remontního vlaku, kteří nabyli neustálými inženýrskými pracemi neobyčejné praxe.

BOJ O MURINO.

Rudogvardějci věřili, že jejich posice u Kultuku jsou nedobytné, ba že odtud budou moci dokonce útočit a vnutit nám aspoň obranu. Proto porážka na ně udělala velmi skličující dojem. Kromě toho bolševická vojska se dověděla o vystoupení vladivostocké skupiny, a fakt, že jsou odříznuta od moře, též nemohl nepůsobit na úpadek ducha, třebaže východní oddíly bolševické měly nad naši vladivostockou skupinou přesilu a byly v ofensivě. Jejich náladu uklidňovalo jen vědomí, že silně poškozený tunel zamezí na dlouho naše operace a že získají tím čas ke zorganizování svých řad. »Centro-Sibiř« pochopila, že nadešla doba, kdy již jde o bytí a nebytí sovětské vlády v Sibiři, a že politická akce jejich nic nezmuže, a proto odevzdala veškerou, jak vojenskou, tak i politickou výkonnou moc do rukou velitele západní fronty Golikova, který se tak stal vojenským diktátorem zbývajícího území. Golikov byl člověk velice energický a vytrvalý. Připisuje hlavní vinu porážek a zvláště poslední porážky u Kultuku neschopnosti vůdců a jejich zbabělosti, jakož i provokaci ve vlastních řadách, začal reorganizovat armádu, odhaluje nemilosrdně rány na jejím těle a odřezává vše nezdravé. Uvádím několik výňatků z jeho rozkazů:

»Nařizuji zadržení všechny osoby, které rozšiřují provokační a nezaručené zprávy, bez ohledu na jejich postavení a hodnosti, a poslati je v pravomoc polního štábu. Osoby takové budou postaveny před polní vojenský soud a usvědčení budou trestáni i smrtí zastřelením.« (Rozkaz č. 16.)

»Pokládám za svou povinnost prohlásit soudruhům, že za celý čas svého pobytu na této frontě ani jednou porážkou nejsem vinen já, tím méně polní štáb. Vina je v desorganizaci vojska, v nekázni, v nevyplňování rozkazů a v úplné neschopnosti řadových velitelů. S takovým vojskem je nejen těžko postupovat na nepřítele, ale těžko i provádět obranu.«

»Proto, že se v armádě rozšířilo mnoho marodérů, v poslední době rozmnožily se loupeže, páchané na civilním obyvatelstvu. Pod záminkou rekvisice a prohlídky vojáci násilně vydírali a loupili. Ta okolnost a také hrubé chování vojáků k obyvatelstvu popuzuje obyvatelstvo proti nám. Dokonce i část dělnictva odpadá od nás. Tím hyne sama revoluce. Žádám ode všech, aby se chovali k obyvatelstvu co nejzdvořileji. Tak ukážeme svoji šlechtnost. O marodérech nebudu již mluvit. Veškeré rekvisice v zabajkalské oblasti jednotlivými vojenskými oddíly a veliteli i plnomocníky oddílů se ode dne, kdy tento rozkaz vydán, bezpodmínečně zakazují. Všechny vydané mandáty pokládají se za neplatné. Kdo neposlechnou, budou postaveni před polní soud.« (Rozkaz č. 21.)

Golikov hleděl přivést vojsko do pořádku čistě vojenským terorem. Příkazuje mechanickou kázeň, vylučuje odmluvy a odpor k velitelům, za nejmenší přestupky odevzdává vojiny polnímu soudu, větší přestupky trestá smrtí zastřelením bez soudu. Otázka velitelů upravena po vzoru staré armády a vojákům odebráno právo velitele volit nebo proti němu protestovat. »Všichni velitelé ustanovují se vrchním velitelstvím a jejich rozkazy musí soudruzi plnit bezpodmínečně, nejsou-li rozkazy ty zřejmě na úkor revoluce,« hlásí rozkaz Golikovův. (Noviny »Centro-Sibiř«, čís. 17.)

Když přišla Golikovi posila z východu, celý chabarovský korpus a oddíly čínské, začal projevovat opět iniciativu. Základnou jeho činnosti byla stanice Tanchoj, vzdálená 101 kilometr od Sljudanky, jejíž přístav byl zároveň bazí jeho loďstvu.

Naše usilovná práce na odklízování rozvalin tunelu čís. 39 byla rušena neustálou dělostřelbou bolševického bajkalského loďstva, lodí Angary a Bajkalu. Větší operace byly nám před spravením tunelu velice těžké, poněvadž by mé části byly mohly být lehko odříznuty a nebyly by měly pravidelného spojení s týlem, jehož životním nervem byla železná dráha. Dovážení potravin na vozích nebylo možné pro neschůdný terén a pro bolševické loďstvo podél břehu Bajkalu. Proto jsem se omezil jedině na zabezpečení tunelu, aby se práce na odklízování rozvalin mohla dít v klidu. Posunul jsem tedy na východ slabé ruské oddíly plukovníka Pepeljaeva, poskytnuv českým oddílům oddechu, a nařídil jsem, aby se pohybovaly až do styku s nepřítelem. Části tyto narazily na nepřítele u stanice Murino a po krátké potyčce bylo Murino našimi dne 17. července obsazeno. Zlákány snadným úspěchem části plukovníka Pepeljaeva z vlastní iniciativy daly se na další postup k Paňkovce. Avšak

FÁMA

Může nám už být jedno, co se děje na Slovensku?

Obecná odpověď: ano. Jsme dva nezávislé státy, a pokud nepřistoupíme na kabaretní a urážlivou kombinaci černého kejklíře pana Sládka, že Slováci zkrachují a přilezou ke křížku, dvěma státy také zůstaneme. Znamená to, že vláda nemá právo míchat se do vnitřních záležitostí sousední země.

Druhý typ odpovědi: ne. Nese-me obecnou spoluzodpovědnost za dění v tomto světě, takže nás nemůže nechat lhotejnými, když se děje cokoli nedemokratického v kterékoli zemi, tím spíš v zemi našeho souseda.

Pravda, jak už to chodí, bude někde uprostřed. S tím rozdílem, že jsou tu ještě různá ale, která naši situaci činí komplikovanější. Protože rozdělením státu na dva zůstala spousta vazeb - a s nimi nemálo spoluzodpovědnosti. A to nejen ve smyslu mravním, ale především praktickém.

V nedávných dnech se například rozšířila zpráva, kterou stále ještě chceme pokládat za fámu. I když vzhledem k některým předchozím krokům slovenské administrativy, které označit za cestu k demokracii by bylo dosti odvážné, není vyloučena. O co šlo? Pan ministr Slobodník údajně připravuje zákon proti poškozování jména Slovenska v zahraničí. Cosi vám to připomíná? Na některé luxusní komunistické zákony ani naše krátká česká paměť není dost krátká. Mělo by se to týkat nejen "federálních" Slováků žijících v zahraničí, na jejichž případné výroky o vládě či obecně "režimu" by měl mít povinnost upozornit příbuzní, ale také třeba dovozu zahraničního tisku. V případě, že takový časopis nebo noviny budou psát něco, co "někdo" označí za protislovenské, nebude sice dovoz takového tisku zakázán, ale naopak zakázáno bude jeho šíření, tedy prodej. A tak dále.

Týká se nás to, nebo ne? Pokud je to fáma, která má očernit Slovensko v zahraničí, pak patrně ne. Anebo je to právě naopak?

Peter Pan
REFLEX

Kotas peníze v Kanadě nikdy nevydělával, jenom utrácel dolary jiných. Dařilo se mu to skvěle. Svých schopností zajisté využil i při sbírání kapitálu pro novou banku. Ještě dnes chodí po Ottawě lidé a zdraví se: "Mám dotaz: Co dělá Kotas?" - "Proč, také ti něco dluží?" bývá odpověď.
Arnošt Wagner, Český deník-
15.1.